

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/140/EY,**annettu 25 päivänä marraskuuta 2009,****sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä, ottaen huomioon sovittelukomitean 13 päivänä marraskuuta 2009 hyväksymän yhteisen tekstin ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Nykyinen sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmä, joka koostuu viidestä direktiivistä eli direktiivistä 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽⁴⁾, direktiivistä 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ⁽⁵⁾, direktiivistä 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ⁽⁶⁾, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ⁽⁷⁾ sekä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ⁽⁸⁾, jäljempänä yhdessä ”puitedirektiivi ja erityisdirektiivit”, on näiden direktiivien toimivuuden osalta komission säännöllisen tarkastelun kohteena erityisesti sen arvioimiseksi, onko niitä tarpeen muuttaa teknologian ja markkinoiden kehityksen valossa.

⁽¹⁾ EUVL C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUVL C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. syyskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 16. helmikuuta 2009 (EUVL C 103 E, 5.5.2009, s. 1.), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. toukokuuta 2009, neuvoston päätös, tehty 20. marraskuuta 2009, ja Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 24. marraskuuta 2009.

⁽⁴⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁸⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

(2) Tältä osin komissio esitteli alustavat tuloksensa 29 päivänä kesäkuuta 2006 päivätyssä tiedonannossaan sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan EU:n sääntelyjärjestelmän uudelleentarkastelusta. Näiden alustavien tulosten perusteella järjestettiin julkinen kuuleminen, jossa sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden jatkuva toteutumattomuus yksilöitiin tärkeimmäksi ratkaisua vaativaksi kysymykseksi. Erityisesti todettiin, että sääntelyn hajanaisuus ja kansallisten sääntelyviranomaisten toimien epäyhdenäisyys saattavat vaarantaa sekä alan kilpailukyyn että ne huomattavat hyödyt, joita valtioiden rajat ylittävä kilpailu voisi tuoda kuluttajille.

(3) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevaa EU:n sääntelyjärjestelmää olisi sen vuoksi uudistettava, jotta saataisiin valmiiksi sähköisen viestinnän sisämarkkinat, vahvistamalla yhteisön mekanismia huomattavan markkinavoiman operaattoreiden sääntelemiseksi keskeisillä markkinoilla. Tätä täydennetään Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1211/2009 ⁽⁹⁾. Uudistukseen sisältyy myös tehokkaan taajuuksien hallinnointistrategian määrittely yhtenäisen eurooppalaisen tietoalueen toteuttamiseksi ja vammaisia käyttäjiä koskevien säännösten tehostaminen osallistavan tietoyhteiskunnan toteuttamiseksi.

(4) Koska internet on välttämätön koulutuksessa sekä käytetäessä sananvapautta ja tiedonsaantioikeutta käytännössä, näiden perusoikeuksien käyttämisen rajoittamisen olisi tapahduttava Euroopan ihmisoikeusyleissopimusta noudattaen. Komission olisi käynnistettävä laaja-alainen julkinen kuuleminen näistä kysymyksistä.

(5) Tavoitteena on vähitellen vähentää alakohtaista ennakkosääntelyä sitä mukaa kun kilpailu markkinoilla kehittyi siten, että lopulta sähköistä viestintää säännellään ainoastaan kilpailulainsäädäntönä. Koska sähköisen viestinnän markkinat ovat viime vuosina osoittaneet voimakasta kilpailudynamiikkaa, on ensisijaisen tärkeää, että ennakkosääntelyvelvoitteita määrätään ainoastaan siinä tapauksessa, että todellista ja kestävästä kilpailusta ei ole.

⁽⁹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1

- (6) Tarkastellessaan puitedirektiivin ja erityisdirektiivien toimitusta komission olisi markkinoiden kehityksen perusteella sekä kilpailutilanne ja kuluttajansuoja huomioon ottaen arvioitava, tarvitaanko direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 8–13 a artiklan ja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan säännöksiä alakohtaisesta ennakkosääntelystä edelleen, vai olisiko näitä säännöksiä muutettava tai olisiko ne kumottava.
- (7) Jotta varmistetaan suhteellinen ja mukautettavissa oleva lähestymistapa muuttuviin kilpailutilanteisiin, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava määrittellä markkinoita alueellisesti sekä poistaa sääntelyvelvoitteita markkinoilta ja/tai maantieteellisiltä alueilta, joilla on todellista infrastruktuurikilpailua.
- (8) Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen antaa asianmukaisia kannustimia investoinneille uusiin nopeisiin verkkoihin, jotka edistävät innovointia sisällöltään rikkaissa internetpalveluissa ja vahvistavat Euroopan unionin kansainvälistä kilpailukykyä. Nämä verkot tarjoavat suunnattomia mahdollisuuksia hyödyttää kuluttajia ja liiketoimintaa kaikkialla Euroopan unionissa. Näin ollen on hyvin tärkeää edistää kestäviä investointeja kyseisten uusien verkkojen kehitykseen siten, että samalla turvataan kilpailu ja tuetaan kuluttajan valintoja sääntelyn ennustettavuuden ja yhdenmukaisuuden avulla.
- (9) Komissio myönsi 20 päivänä maaliskuuta 2006 antamassaan tiedonannossa ”Laajakaistan levinneisyserojen umpeen kurominen”, että Euroopan unionissa on alueellisia eroja nopeiden laajakaistapalvelujen saatavuuden osalta. Radiotaajuuksien saatavuuden parantuminen helpottaa nopeiden laajakaistapalvelujen kehittämistä syrjäseuduilla. Vaikka laajakaista onkin ylipäättään yleistynyt, liittymämahdollisuudet eri alueilla ovat rajoitetut, koska kustannukset ovat alhaisen asukastiheyden ja pitkien välimatkojen vuoksi korkeat. Sen varmistamiseksi, että heikosti kehittyneillä alueilla investoidaan uusiin teknikoihin, sähköisen viestinnän sääntelyn on oltava johdonmukaista muiden poliittisten toimenpiteiden, kuten valtiontukea tai koheesio politiikkaa koskevien toimien taikka alan yleisten tavoitteiden, kanssa.
- (10) Julkiset investoinnit verkkoihin olisi toteutettava syrjimättömyysperiaatetta noudattaen. Tästä syystä julkisen tuen antamisessa olisi sovellettava avoimia, läpinäkyviä ja kilpailulle avoimia menettelyjä.
- (11) Jotta kansalliset sääntelyviranomaiset pystyisivät saavuttamaan puitedirektiivissä ja erityisdirektiiveissä asetetut tavoitteet erityisesti päästä päähän -yhteentoimivuuden osalta, puitedirektiivin soveltamisala olisi ulotettava kattamaan radio- ja telepäätelaitteisiin, sellaisina kuin ne on määritelty radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/5/EY ⁽¹⁾, sekä digitaaliteleviotoiminnassa käytettäviin kuluttajalaitteisiin liittyvät tietyt näkökohdat saatavuuden helpottamiseksi vammaisten käyttäjien kannalta.
- (12) Eräitä määritelmiä olisi selkeytettävä tai muutettava markkinoiden ja teknologioiden kehityksen huomioon ottamiseksi ja sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanossa todettujen moniselitteisyyksien poistamiseksi.
- (13) Kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuutta olisi lujitettava sääntelyjärjestelmän tehokkaamman soveltamisen varmistamiseksi, viranomaisten määräysvallan lisäämiseksi ja viranomaisten tekemien päätösten ennakoitavuuden parantamiseksi. Tätä varten kansallisessa lainsäädännössä olisi nimenomaisesti varmistettava, että markkinoiden ennakkosääntelystä tai yritysten välisten riitujen ratkaisemisesta vastaava kansallinen sääntelyviranomainen on tehtäviään suorittaessaan suojattu ulkopuoliselta väliintulolta tai poliittiselta painostukselta, joka voisi vaarantaa sen käsiteltäväksi tulevien asioiden riippumattoman arvioinnin. Tällainen ulkopuolinen vaikuttaminen tekee kansallisesta lainsäädäntöelimestä soveltumattoman toimimaan kansallisena sääntelyviranomaisena sääntelyjärjestelmän mukaisesti. Tätä varten olisi säädettävä etukäteen säännöistä, jotka koskevat kansallisen sääntelyviranomaisen johtajan erottamisen perusteita, jotta kyseisen elimen puolueettomuudesta ja sen taipumattomuudesta ulkoisten tekijöiden edessä ei jäisi järkevää epäilyä. Olisi tärkeää, että markkinoiden ennakkosääntelystä vastaavilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oma budjetti erityisesti sen vuoksi, että ne pystyisivät palkkaamaan riittävästi pätevää henkilöstöä. Tämä budjetti olisi julkaistava vuosittain avoimuuden varmistamiseksi.
- (14) Oikeusvarmuuden takaamiseksi yrityksille muutoksenhakuilinten on hoidettava tehtävänsä tehokkaasti; etenkin muutoksenhakumenettelyjen ei tulisi kestää tarpeettoman kauan. Väliaikaistoimenpiteitä, joilla lykätään kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksen vaikutuksia, olisi määrättävä vain kiireellisissä tapauksissa sen estämiseksi, että toimenpiteitä pyytävälle osapuolelle aiheutuu vakavaa ja peruuttamatonta haittaa, ja jos intressien tasapaino sitä edellyttää.

⁽¹⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

- (15) Tavoissa, joilla muutoksenhakuelimet soveltavat väliaikais-toimenpiteitä kansallisten sääntelyviranomaisten päätösten soveltamisen keskeyttämiseksi, on ilmennyt huomattavia eroja. Jotta lähestymistavan yhdenmukaisuutta voitaisiin parantaa, olisi sovellettava yhteistä normia yhteisön oikeuskäytännön mukaisesti. Muutoksenhakuelinten olisi myös voitava pyytää yhteistyöelimen julkaisemaa saatavissa olevaa tietoa. Kun otetaan huomioon muutoksenhaun merkitys sääntelyjärjestelmän kokonaistoiminnan kannalta, olisi luotava mekanismi, jolla kerätään tietoa muutoksenhauista ja kansallisten sääntelyviranomaisten tekemistä keskeytyspäätöksistä kaikissa jäsenvaltioissa ja jolla näistä tiedoista raportoidaan komissiolle.
- (16) Sen varmistamiseksi, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat hoitaa sääntelytehtävänsä tehokkaasti, niiden keräämiin tietoihin pitäisi sisältyä kirjanpitolitietoa vähittäismarkkinoista, jotka liittyvät sellaisiin tukumarkkinoihin, joilla jollakin operaattorilla on huomattava markkinavoima ja joita kansallinen sääntelyviranomainen siten sääntelee. Näihin tietoihin tulisi sisältyä myös sellaista tietoa, jonka avulla kansallinen sääntelyviranomainen voi arvioida verkotopologian suunniteltujen uudistusten tai muutosten mahdollisia vaikutuksia kilpailun kehittymiseen tai muiden osapuolten saataville asetettaviin tukkuutuotteisiin.
- (17) Direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 artiklassa säädetty kansallinen kuuleminen olisi suoritettava ennen kyseisen direktiivin 7 ja 7 a artiklassa säädettyä yhteisön kuulemista, jotta yhteisön kuulemisessa voitaisiin huomioida asiaan liittyvien tahojen näkemykset. Lisäksi toista yhteisön kuulemista ei tarvittaisi, jos kansallisen kuulemisen tulokset saavat aikaan toimenpide-ehdotuksen muuttamisen.
- (18) Kansallisten sääntelyviranomaisten harkintavalta on tarpeen sovittaa yhteen yhdenmukaisten sääntelykäytäntöjen kehittämisen ja sääntelyjärjestelmän yhdenmukaisen soveltamisen kanssa, jotta sisämarkkinoiden kehittämistä ja toteuttamista voitaisiin edistää tehokkaasti. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi sen vuoksi tuettava komission ja yhteistyöelimen sisämarkkinatoimia.
- (19) Yhteisön mekanismi, jonka avulla komissio voi vaatia kansallisia sääntelyviranomaisia perumaan markkinoiden määrittelyä ja huomattavan markkinavoiman omaavien operaattoreiden määrittämistä varten suunniteltuja toimia, on yhdenmukaistanut huomattavasti lähestymistapaa niiden olosuhteiden määrittämiseen, joissa voidaan soveltaa ennakkosääntelyä, ja niiden, joissa operaattorit ovat tällaisen sääntelyn kohteena. Komission suorittama markkinoiden valvonta ja erityisesti direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 artiklan menettelystä saadut kokemukset ovat osoittaneet, että epäohdonmukaisuudet kansallisten sääntelyviranomaisten tavoissa soveltaa korjaavia toimia, jopa samankaltaisissa markkinaolosuhteissa, voisivat heikentää sähköisen viestinnän sisämarkkinoita. Sen vuoksi komissio voi osallistua sen varmistamiseen, että korjaavia toimia sovelletaan entistä yhtenäisemmin, antamalla kansallisten sääntelyviranomaisten hyväksymiä toimenpide-ehdotuksia koskevia lausuntoja. Kansallisten sääntelyviranomaisten markkina-analyysejä koskevan asiantuntemuksen hyödyntämiseksi komission olisi kuultava yhteistyöelintä ennen päätöksen tekemistä ja/tai lausunnon antamista.
- (20) On tärkeää, että sääntelyjärjestelmän täytäntöönpano on nopeaa. Kun komissio on tehnyt päätöksen, jolla kansallista sääntelyviranomaista vaaditaan perumaan suunniteltu toimenpide, kansallisen sääntelyviranomaisen on toimitettava komissiolle muutettu toimenpide-ehdotus. Komissiolle direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 artiklan mukaisesti toimitettavalle ilmoitukselle muutetusta toimenpide-ehdotuksesta olisi säädettävä määräaika, jotta markkinatoimijat tietäisivät markkinoiden tarkastelun keston ja jotta oikeusvarmuutta voitaisiin lisätä.
- (21) Ottaen huomioon yhteisön kuulemismekanismin lyhyet määräajat, komissiolle olisi siirrettävä toimivalta hyväksyä suosituksia ja/tai suuntaviivoja niiden menettelyjen yksinkertaistamiseksi, joilla vaihdetaan tietoja komission ja kansallisten sääntelyviranomaisten välillä esimerkiksi tapauksissa, jotka koskevat vakaita markkinoita tai vähäisiä muutoksia aiemmin ilmoitettuihin ehdotuksiin. Komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta ottaa käyttöön ilmoitusta koskeva vapautus menettelyjen yksinkertaistamiseksi tietyissä tapauksissa.
- (22) Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen tavoitteiden mukaisesti sääntelyjärjestelmän pitäisi varmistaa, että kaikki käyttäjät, mukaan luettuina vammaiset loppukäyttäjät, vanhukset ja sosiaalisia erityistarpeita omaavat henkilöt, voivat helposti käyttää edullisia ja laadukkaita palveluja. Amsterdamin sopimuksen päätösasiakirjaan liitetystä julistuksessa 22 määrätään, että yhteisön toimielimet ottavat huomioon vammaisten tarpeet suunnitellessaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95 artiklan mukaisia toimenpiteitä.
- (23) Kilpailulle avoimet markkinat tarjoavat käyttäjille laajan valikoiman sisältöjä, sovelluksia ja palveluja. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi edistettävä käyttäjien mahdollisuuksia saada ja levittää tietoa sekä käyttää sovelluksia ja palveluja.
- (24) Radiotaajuudet pitäisi nähdä rajallisena julkisena voimavarana, jolla on huomattavaa julkista arvoa ja markkina-arvoa. On yleisen edun mukaista, että taajuuksia hallinnoidaan mahdollisimman tehokkaasti ja toimivasti talouden, yhteiskunnan ja ympäristön näkökulmasta ottaen huomioon radiotaajuuksien tärkeä rooli sähköisessä viestinnässä, kulttuurisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden tavoitteet sekä sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus. Niiden tehokkaan käytön esteet olisi sen takia poistettava vaiheittain.

- (25) Yhteisön radiotaajuuspolitiikka ei saisi rajoittaa yhteisön tasolla tai kansallisella tasolla yhteisön oikeuden mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä, joilla pyritään yleisen edun mukaisiin, erityisesti sisällön sääntelyyn sekä audiovisuaalija viestintäalan politiikkaan liittyviin tavoitteisiin, eikä jäsenvaltioiden oikeutta järjestää ja käyttää radiotaajuuksiin yleisen järjestyksen, yleisen turvallisuuden ja puolustuksen tarkoituksiin.
- (26) Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset tilanteet, analogisista digitaalisiin maanpäällisiin televisiolähetysiin siirtyminen parantaisi digitaalitekniikan selvästi paremman lähetystehokkuuden johdosta arvokkaiden taajuuksien saatavuutta yhteisössä (niin sanottu taajuusylijäämä).
- (27) Ennen Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) ⁽¹⁾ mukaisen erityisen yhdenmukaistamistoimenpiteen ehdottamista komission olisi tehtävä vaikutusarviointi, jossa arvioidaan ehdotettujen toimenpiteiden kustannukset ja hyöty, kuten mittakaavaedun toteutuminen ja kuluttajia hyödyttävä palvelujen yhteensopivuus, vaikutus taajuuksien käytön tehokkuuteen tai yhdenmukaistetun käytön kysyntä Euroopan unionin eri osissa.
- (28) Vaikka taajuuksien hallinnointi kuuluu edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan, strateginen suunnittelu, yhteisön tason koordinointi ja tarvittaessa yhdenmukaistaminen voivat auttaa varmistamaan, että taajuuksien käyttäjät saavat sisämarkkinoista täyden hyödyn ja että EU:n etuja voidaan puolustaa tehokkaasti maailmanlaajuisesti. Tätä varten olisi tarvittaessa perustettava säädöksiin monivuotisia radiotaajuuspolitiikkaa koskevia ohjelmia, joissa vahvistetaan poliittiset suuntaviivat ja tavoitteet radiotaajuuksien käyttöä yhteisössä koskevaa strategista suunnittelua ja yhdenmukaistamista varten. Poliittisissa suuntaviivoissa ja tavoitteissa voidaan viitata sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan kannalta tarpeelliseen radiotaajuuksien saatavuuteen ja tehokkaaseen käyttöön sekä aiheellisissa tapauksissa radiotaajuuksien käyttöä koskevien yleisvaltuutusten tai yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämismenettelyjen yhdenmukaistamiseen, jos se on tarpeen sisämarkkinoiden esteiden poistamiseksi. Poliittisten suuntaviivojen ja tavoitteiden olisi oltava tämän direktiivin ja erityisdirektiivien mukaisia.
- (29) Komissio on ilmoittanut aikeestaan muuttaa radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän perustamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2002 tehtyä komission päätöstä 2002/622/EY ⁽²⁾ ennen tämän direktiivin voimaantuloa, jotta luodaan järjestely, jonka ansiosta Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat pyytää radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevältä ryhmältä joko suullisia tai kirjallisia lausuntoja tai kertomuksia sähköistä viestintää koskevasta taajuuspolitiikasta, ja jotta radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevä ryhmä voi neuvota komissiota radiotaajuuspolitiikkaa koskevien ohjelmien ehdotetun sisällön suhteen.
- (30) Tämän direktiivin taajuuksien hallinnointia koskevien säännösten olisi oltava sopusoinnussa radiotaajuuksien hallinnoinnin alalla toimivien kansainvälisten ja alueellisten organisaatioiden, kuten Kansainvälisen televiestintäliiton (ITU) ja Euroopan posti- ja telehallintojen konferenssin (CEPT), tekemän työn kanssa, jotta varmistetaan taajuuksien käytön tehokas hallinnointi ja yhdenmukaistaminen koko yhteisön alueella sekä jäsenvaltioiden ja ITU:n muiden jäsenten kesken.
- (31) Radiotaajuuksia olisi hallinnoitava siten, että vältetään haitalliset häiriöt. Haitallisten häiriöiden peruskäsite olisikin määriteltävä asianmukaisella tavalla sen varmistamiseksi, että sääntelytoimet rajoittuvat vain siihen, mikä on tarpeen tällaisten häiriöiden poistamiseksi.
- (32) Taajuuksien nykyinen hallinnointi- ja jakelujärjestelmä perustuu yleensä hallinnollisiin päätöksiin, jotka ovat liian joustamattomia teknologian ja talouden kehityksen suhteen ja erityisesti langattoman teknologian nopean kehityksen ja kaistanleveyksien kiihtyvän kysynnän suhteen. Kansallisten toimintamallien tarpeeton pirstaloituminen aiheuttaa taajuuksien käyttäjille lisäkustannuksia ja markkinamahdollisuuksien menetyksiä, jarruttaa innovointia ja aiheuttaa haittaa sisämarkkinoille, kuluttajille ja koko taloudelle. Lisäksi taajuuksien käyttöoikeutta ja käyttöä koskevat ehdot saattavat vaihdella operaattorityypistä riippuen, ja kun nämä operaattorit tarjoavat entistä enemmän päällekkäisiä sähköisiä palveluja, tuloksena on jännitteitä oikeudenhaltijoiden välillä, eroja taajuuksien käyttöön liittyvissä kustannuksissa ja mahdollisia häiriöitä sisämarkkinoiden toiminnassa.
- (33) Kansallisilla rajoilla on entistä vähemmän merkitystä määriteltäessä optimaalista taajuuksien käyttöä. Taajuus-oikeuksien myöntämisen hajanainen hallinnointi jarruttaa investointeja ja innovaatioita eikä anna operaattoreille ja laitevalmistajille mahdollisuutta mittakaavaetuihin, mikä hidastaa taajuuksia käyttävien sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä.

⁽¹⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 198, 27.7.2002, s. 49.

- (34) Taajuuksien hallinnon ja taajuuksien käyttömahdollisuuksien joustavuutta olisi parannettava teknologiasta ja palvelusta riippumattomien valtuutusten kautta, jotta taajuuksien käyttäjät voisivat valita parhaat teknologiat ja palvelut käytettäväksi kansallisissa radiotaajuussuunnitelmissa yhteisön oikeuden mukaisesti sähköisille viestintäpalveluille avoimiksi julistetuilla taajuusalueilla, jäljempänä ”teknologia- ja palveluriippumattomuuden periaatteet”. Teknologioihin ja palveluihin olisi sovellettava hallintopäätöksiin perustuvaa lähestymistapaa, kun kyseessä on yleinen etu, ja tällainen lähestymistapa olisi perusteltava selkeästi ja sitä olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen.
- (35) Teknologia-riippumattomuuden periaatteen rajoitusten olisi oltava asianmukaisia ja ne olisi perusteltava tarpeella välttää haitallisia häiriöitä esimerkiksi määräämällä lähete-rajoituksia ja tehotasoja, varmistaa kansanterveyden suo- jelu rajoittamalla yleisön altistumista sähkömagneettisille kentille, varmistaa palvelujen moitteeton toiminta palve- lun asianmukaisella teknisellä tasolla, varmistaa taajuuk- sien asianmukainen yhteiskäyttö erityisesti silloin, kun käyttöön tarvitaan pelkkä yleisvaltuutus, turvattava taa- juuksien tehokas käyttö tai saavuttaa yleisen edun mukai- nen tavoite yhteisön lainsäädännön mukaisesti.
- (36) Taajuuksien käyttäjien olisi voitava vapaasti valita palve- lut, joita ne haluavat tarjota, noudattaen siirtymäkauden määräyksiä, joilla ratkaistaan aikaisemmin hankittuihin oikeuksiin liittyvät kysymykset. Toisaalta olisi sallittava toi- menpiteitä, jotka edellyttävät erityisen palvelun tarjoamista selkeästi määriteltujen yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, kuten elämän turvallisuuden takaamiseksi, sosiaalisen, alueellisen ja maantieteellisen yhteenkuuluvuu- den edistämiseksi tai taajuuksien tehottoman käytön tor- jumiseksi, ja ne pitäisi sallia silloin kun se on tarpeen ja oikeasuhteista. Näihin tavoitteisiin pitäisi sisältyä kulttuu- risen ja kielellisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälinei- den moniarvoisuuden edistäminen yhteisön oikeuden mukaisesti jäsenvaltioiden määrittelemällä tavalla. Lukuun ottamatta tilanteita, joissa on taattava elämän turvallisuus tai poikkeuksellisesti saavutettava jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti määrittelemiä muita yleisen edun mukaisia tavoitteita, poikkeukset eivät saisi johtaa tietyille palveluille varattuun yksinomaiseen käyttöön vaan näille palveluille pitäisi pikemminkin myöntää etuoikeus siten, että muutkin palvelut tai teknologiat voivat mahdollisuuk- sien mukaan toimia samalla taajuusalueella.
- (37) Jäsenvaltioilla on toimivalta määritellä kaikkien sellaisten poikkeusten soveltamisala ja luonne, jotka liittyvät kulttuu- risen ja kielellisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälinei- den moniarvoisuuden edistämiseen.
- (38) Koska taajuuksien varaaminen tiettyjä teknologioita tai pal- veluja varten on poikkeus teknologia- ja palveluriippumat- tomuuden periaatteista ja vähentää vapautta valita tarjottava palvelu tai käytettävä teknologia, tällaisia taa- juuksien varauksia koskevien ehdotusten osalta olisi nou- datettava avoimuutta ja niistä pitäisi järjestää julkinen kuuleminen.
- (39) Joustavuuden ja tehokkuuden nimissä kansalliset sääntely- viranomaiset voivat antaa taajuuksien käyttäjien myös vapaasti siirtää tai vuokrata käyttöoikeuksiaan kolmansille osapuolille. Tämä mahdollistaisi taajuuksien arvon mää- räytymisen markkinoiden mukaan. Kansallisilla sääntelyvi- ranomaisilla on valtuudet varmistaa taajuuksien tehokas käyttö, joten niiden pitäisi toimia sen varmistamiseksi, että kaupankäynti ei johda kilpailun vääristymiseen siten, että taajuuksia jää käyttämättä.
- (40) Teknologia- ja palveluriippumattomuuden sekä kaupan- käynnin käyttöönotto olemassa olevissa taajuuksien käyt- töoikeuksissa saattaa edellyttää siirtymäkauden sääntöjä, kuten terveen kilpailun turvaavia toimia, koska jotkin taa- juuksien käyttäjät voivat uuden järjestelmän turvin ryhtyä kilpailemaan sellaisten taajuuksien käyttäjien kanssa, jotka ovat hankkineet taajuusoikeutensa hankalammin ehdoin. Jos oikeuksia on sitä vastoin myönnetty poikkeuksena ylei- sistä säännöistä tai muilla kuin puolueettomilla, avoimilla, oikeasuhteisilla ja syrjimättömillä perusteilla yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi, tällaisten oikeuksien haltijoiden tilanne ei saisi perusteettomasti haitata niiden uusia kilpailijoita enempää kuin on tarpeen mainitun ylei- sen edun mukaisen tavoitteen tai muun asiaan liittyvän yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (41) Sisämarkkinoiden toiminnan edistämiseksi ja valtioiden rajat ylittävien palvelujen kehittämisen tukemiseksi komi- ssiolle pitäisi antaa valtuudet hyväksyä teknisiä täytäntöön- panotoimenpiteitä numeroinnin alalla.
- (42) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoaville yrityksille myönnettävät luvat käyttää julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevaa omaisuutta ovat keskeisiä tekijöitä sähköisten viestintäverkkojen tai uusien verkkoelementtien perustamiselle. Asennusoikeuksien myöntämiseen liitty- vien menettelyjen tarpeeton monimutkaisuus ja hitaus voi- vat siten muodostaa huomattavia esteitä kilpailun kehittymiselle. Tämän johdosta pitäisi yksinkertaistaa tapaa, jolla valtuutetut yritykset hankkivat asennusoikeuk- sia. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi kyetä koor- dinoimaan asennusoikeuksia ja saattamaan merkityksellistä tietoa saataville verkkosivuilleen.

- (43) On tarpeen lujittaa jäsenvaltioiden valtuuksia suhteessa asennusoikeuksien haltijoihin, jotta varmistetaan uuden verkon käyttöönotto tai kehittäminen oikeudenmukaisella, tehokkaalla ja ympäristön kannalta vastuullisella tavalla ja riippumatta siitä, onko huomattavan markkinavoiman omaavalla operaattorilla velvoite myöntää oman sähköisen viestintäverkkonsa käyttöoikeutta. Järjestelmien yhteiskäytön parantaminen voi merkittävästi parantaa kilpailua ja alentaa yleisiä taloudellisia ja ympäristökustannuksia, joita yrityksille koituu sähköisen viestintäinfrastruktuurin, erityisesti uusien käyttöverkkojen, käyttöönotosta. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava toimivalta vaatia, että julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen asennettavien järjestelmien oikeudenhaltijat myöntävät järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäyttömahdollisuuden (fyysinen rinnakkain sijoittaminen mukaan luettuna) infrastruktuuri-investointien lisäämiseksi ja innovaatioiden edistämiseksi sellaisen asianmukaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille olisi annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä. Tällaiset yhteiskäyttö- ja yhteensovittamisjärjestelyt voivat sisältää sääntöjä, jotka koskevat järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista, ja niillä olisi varmistettava riskinoton asianmukainen palkitseminen asianomaisten yritysten kesken. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi erityisesti pystyä määräämään sellaisten verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen kuten kaapelikanavien, tyhjen putkien, mastojen, kaapelikaivojen, jakomojen, antennien, tornien ja muiden tukirakennelmien, rakennusten tai rakennusten sisääntulojen yhteiskäytöstä sekä yhdyskuntarakentamisen paremmasta koordinoinnista. Toimivaltaisten viranomaisten, erityisesti paikallisviranomaisten, olisi myös vahvistettava yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa julkisia töitä sekä muita asianmukaisia julkisia järjestelmiä tai omaisuutta koskevat asianmukaiset koordinoitimet, joihin voi kuulua menettelyjä sen varmistamiseksi, että asianomaiset osapuolet saavat tietoa asianmukaisista julkisista järjestelmistä tai omaisuudesta ja käynnissä olevista tai suunnitelluista julkisista töistä, että heille ilmoitetaan hyvissä ajoin kyseisistä töistä ja että yhteiskäyttöä helpotetaan mahdollisimman suuressa määrin.
- (44) Luotettava ja turvallinen tiedonvälitys sähköisten viestintäverkkojen kautta on yhä keskeisemmässä asemassa koko talouden ja yhteiskunnan kannalta yleensä. Järjestelmän monimutkaisuudella, teknisellä häiriöllä, inhimillisellä virheellä, onnettomuuksilla tai hyökkäyksillä voi olla vaikutuksia sellaisten fyysisten infrastruktuurien toimintaan ja saatavuuteen, joilla toimitetaan EU:n kansalaisille tärkeitä palveluja, kuten sähköisen hallinnon palveluja. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi sen vuoksi varmistaa, että yleisten viestintäverkkojen eheys ja turvallisuus säilytetään. Euroopan verkko- ja tietoturviraston (ENISA) ⁽¹⁾ pitäisi myötävaikuttaa sähköisen viestinnän turvallisuustason kohottamiseen muun muassa tarjoamalla asiantuntemusta ja neuvontaa ja edistämällä parhaiden käytäntöjen vaihtamista. Sekä ENISAlla että kansallisilla sääntelyviranomaisilla pitäisi olla tarvittavat välineet tehtäviensä suorittamiseen, mukaan lukien valtuudet saada riittävästi sellaista tietoa, jonka avulla ne pystyvät arvioimaan verkkojen tai palvelujen turvallisuustasoa, sekä seikkaperäistä ja luotettavaa tietoa varsinaisista turvallisuuden vaarantamistilanteista, joilla on ollut huomattavia vaikutuksia verkkojen tai palvelujen toimintaan. Riittävän turvallisuuden onnistunut ylläpitäminen ei tapahdu kerralla vaan se on jatkuva toteuttamis-, uudelleentarkastelu- ja ajantasaistamisprosessi, ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tuottajia olisikin vaadittava toteuttamaan toimenpiteitä verkkojen ja palvelujen eheyden ja turvallisuuden takaamiseksi arvioitujen riskien varalta, ottaen huomioon tällaisten toimenpiteiden uusin kehitystaso.
- (45) Jäsenvaltioiden olisi sallittava asianmukainen julkinen kuulemisvaihe ennen erityistoimenpiteiden hyväksymistä sen varmistamiseksi, että yleisiä sähköisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset toteuttavat tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet hallitakseen asianmukaisesti verkkojen ja palvelujen turvallisuuteen kohdistuvia riskejä ja varmistakseen verkkojensa eheyden.
- (46) Siltä osin kuin on tarpeen sopia yhteisistä turvallisuusvaatimuksista, komissiolle olisi siirrettävä toimivalta hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä riittävän turvallisuustason saavuttamiseksi sähköisen viestinnän verkoissa ja palveluissa sisämarkkinoilla. ENISAn pitäisi osallistua soveltuvien teknisten ja organisatoristen turvallisuustoimenpiteiden yhdenmukaistamiseen tarjoamalla asiantuntija-apua. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava valtuudet antaa sitovia ohjeita direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) nojalla vahvistettuihin teknisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin liittyen. Jotta ne pystyisivät hoitamaan tehtävänsä, niillä pitäisi olla valtuudet tutkia tapaukset, joissa ohjeita ei ole noudatettu, ja määrätä tästä seuraamuksia.
- (47) Sen varmistamiseksi, ettei kilpailu sähköisen viestinnän markkinoilla vääristy tai ettei sitä rajoiteta, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava määrätä korjaavia toimia, joilla estetään tietyillä markkinoilla saavutetun huomattavan markkinavoiman hyödyntäminen niihin tiiviissä yhteydessä olevilla muilla markkinoilla. On täsmennettävä, että yrityksellä, jolla on huomattava markkinavoima ensimmäisillä markkinoilla, voidaan määritellä olevan huomattava markkinavoima toisilla markkinoilla vain, jos näiden kaksien markkinoiden väliset yhteydet mahdollistavat ensimmäisillä markkinoilla saavutetun markkinavoiman hyödyntämisen toisilla markkinoilla ja jos toisilla markkinoilla voidaan harjoittaa ennakkosääntelyä merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista annetussa suosituksessa ⁽²⁾ määriteltujen perusteiden mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 460/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Komission suositus, annettu 11 päivänä helmikuuta 2003, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY mukaisesti ennakkosääntelyn alaisiksi tulevista merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän alalla (EUVL L 114, 8.5.2003, s. 45).

- (48) Jotta markkinatoimijoille voitaisiin tarjota varmuus sääntelyolojen suhteen, markkinakatsauksille on tarpeen asettaa määräaika. On tärkeää suorittaa markkina-analyysi säännöllisesti ja kohtuullisen ja asianmukaisen aikataulun puitteissa. Aikataulussa olisi otettava huomioon, ovatko kyseiset markkinat olleet aiemmin markkina-analyysin kohteena ja onko niistä tehty asianmukainen ilmoitus. Jos kansallinen sääntelyviranomainen ei onnistu analysoimaan kyseisiä markkinoita määräajassa, sisämarkkinat voivat vaarantua eivätkä tavanomaiset velvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevat menettelyt välttämättä tuota toivottua vaikutusta ajoissa. Vaihtoehtoisesti asianomaisen kansallisen valvontaviranomaisen olisi voitava pyytää yhteistyöelimeltä apua markkina-analyysin päätökseen saattamisessa. Tätä apua voitaisiin antaa esimerkiksi muodostamalla erityinen työryhmä muiden kansallisten valvontaviranomaisten edustajista.
- (49) Sähköisen viestinnän alan korkean teknologisen innovaatioasteen ja erittäin dynaamisten markkinoiden vuoksi sääntelyä on voitava mukauttaa nopeasti yhteisön tasolla koordinoitulla ja yhdenmukaistetulla tavalla, sillä kokemus on osoittanut, että kansallisten sääntelyviranomaisten toisistaan poikkeava tapa panna sääntelyjärjestelmä täytäntöön voi luoda esteen sisämarkkinoiden kehittämiselle.
- (50) Yksi yhteistyöelimelle annettavista tärkeistä tehtävistä on rajat ylittäviä riitoja koskevien lausuntojen antaminen tarpeen vaatiessa. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi sen vuoksi ottaa yhteistyöelimen lausunnot huomioon tällaisissa tapauksissa.
- (51) Sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanosta saadut kokemukset osoittavat, että nykyiset säännökset, joiden nojalla kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määrätä sakkoja, eivät ole onnistuneet luomaan riittävää kannustinta sääntelyvaatimusten noudattamiseen. Riittävällä lainvalvontavaltuuksilla voidaan vaikuttaa sääntelyjärjestelmän nopeaan täytäntöönpanoon ja siten parantaa sääntelyvarmuutta, mikä toimii tärkeänä veturina investoinneille. Todellisen toimivallan puute tapauksissa, joissa määräyksiä ei noudateta, koskee koko sääntelyjärjestelmää. Direktiiviin 2002/21/EY (puitedirektiivi) tulee uusi säännös, joka koskee puitedirektiivin ja erityisdirektiivien mukaisten velvoitteiden rikkomista, ja sen pitäisi varmistaa yhdenmukaisten ja johdonmukaisten periaatteiden soveltaminen lainvalvontaan ja seuraamuksiin koko EU:n sääntelyjärjestelmässä.
- (52) Nykyiseen sääntelyjärjestelmään sisällytettiin tiettyjä säännöksiä helpottamaan siirtymistä vuoden 1998 vanhasta sääntelyjärjestelmästä vuoden 2002 uuteen järjestelmään. Tämä siirtymisen on nyt valmis kaikissa jäsenvaltioissa ja nämä säännökset pitäisi kumota tarpeettomina.
- (53) Tehokkaita investointeja ja kilpailua olisi edistettävä rinnakkain talouskasvun, innovoinnin ja kuluttajan valinnanvaran lisäämiseksi.
- (54) Kilpailua voidaan edistää parhaiten varmistamalla, että investoinnit uuteen ja olemassa olevaan infrastruktuuriin ovat taloudellisesti tehokkaalla tasolla ja että niitä täydennetään tarvittaessa sääntelyllä todellisen kilpailun saavuttamiseksi vähittäispalveluissa. Infrastruktuuriin perustuvan kilpailun tehokas taso saavutetaan sellaisella infrastruktuurien päällekkäisyyden asteella, jolla investoijien voidaan markkinaosuuksien kehitykseen kohdistuvien asiallisten odotusten perusteella kohtuudella odottaa saavan kohtuullisen tuoton.
- (55) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi uusien tai parannettujen infrastruktuurien käyttöoikeuteen liittyviä velvoitteita asettaessaan varmistettava, että käyttöoikeuden ehdot heijastavat investointipäätöksen taustalla olevia olosuhteita, ottaen huomioon muun muassa rakennuskustannukset, uusien tuotteiden ja palvelujen odotettu käyttöönottovauhti ja odotettu vähittäishintojen taso. Jotta investoijille voidaan tarjota suunnitteluvarmuutta, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava tarvittaessa asettaa käyttöoikeudelle ehdot, joita voidaan soveltaa asianmukaisten tarkastelukausten ajan. Näihin ehtoihin voivat kuulua hinnoittelujärjestelyt, jotka riippuvat määrästä tai sopimuksen pituudesta, edellyttäen, että kyseiset järjestelyt ovat yhteisön oikeuden mukaisia ja syrjimättömiä. Kaikissa käyttöoikeuden ehtoissa on otettava huomioon tarve turvata todellinen kilpailu palvelujen tarjoamisessa kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille.
- (56) Arvioidessaan asetettavien velvoitteiden ja ehtojen oikeasuhteisuutta kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden eri alueilla vallitsevat vaihtelevat kilpailuolosuhteet.
- (57) Määrätessään korjaavia toimia hintojen valvomiseksi kansallisten sääntelyviranomaisten olisi pyrittävä mahdollistamaan investoijille kohtuullinen tuotto tietystä uudesta investointihankkeesta. Riskejä voi liittyä erityisesti investointihankkeisiin, jotka koskevat sellaisia tuotteita tukevia uusia liittynäverkkoja, joiden kysyntä on investointihankkeella epävarmaa.
- (58) Komission direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 19 artiklan 1 kohdan nojalla tekemissä päätöksissä olisi rajoituttava sääntelyn periaatteisiin, lähestymistapoihin ja menetelmiin. Selvyyden vuoksi niiden ei pitäisi sisältää yksityiskohtaisia määräyksiä asioista, joiden on yleensä kuvastettava kansallisia olosuhteita, eikä niissä pitäisi kieltää vaihtoehtoisia lähestymistapoja, joiden voidaan kohtuudella odottaa olevan vaikutukseltaan vastaavia. Tällaisten päätösten olisi oltava oikeasuhteisia, eikä niiden pitäisi vaikuttaa kansallisten sääntelyviranomaisten tekemiin päätöksiin, jotka eivät muodosta estettä sisämarkkinoille.

- (59) Direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) liitteessä I on luetelo merkityksellisiä tuote- ja palvelumarkkinoita koskevaan suositukseen sisällytettävistä markkinoista, joihin voidaan kohdistaa ennakkosääntelyä. Tämä liite olisi kumottava, sillä se on täyttänyt tehtävänsä merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista annetun suosituksen ensimmäisen version pohjana.
- (60) Uusien tulokkaiden ei ehkä ole taloudellisesti kannattavaa rakentaa vakiintuneen operaattorin verkon rinnalle osittain tai kokonaan omaa paikallisverkkoaan kohtuullisessa ajassa. Tässä yhteydessä eriytetyn käyttöoikeuden salliminen huomattavan markkinavoiman operaattorin tilaajayhteyksiin tai tilaajayhteyden osiin voi helpottaa markkinoille pääsyä ja lisätä kilpailua vähittäistason laajakaistamarkkinoilla. Silloin kun eriytetty käyttöoikeus tilaajayhteyksiin tai tilaajayhteyden osiin ei ole teknisesti tai taloudellisesti mahdollista, voidaan soveltaa vastaavia toimintoja tarjoavan ei-fyysisen tai virtuaalisen verkon käyttöoikeuden tarjoamista koskevia asianmukaisia velvoitteita.
- (61) Toimintojen eriyttäminen tarkoittaa, että vertikaalisesti integroituneen operaattorin on perustettava operatiivisesti erillisiä liiketoimintayksiköitä, ja sen tarkoituksena on varmistaa täysin samanarvoisten käyttöoikeustuotteiden tarjonta kaikille ketjun loppupään operaattoreille, mukaan luettuna operaattorin omat vertikaalisesti integroituneet alaosastot. Toimintojen eriyttäminen mahdollistaa kilpailun lisäämisen useilla merkityksellisillä markkinoilla vähentämällä huomattavasti houkutus syrjintään ja helpottamalla syrjimättömyysvelvoitteiden noudattamisen varmentamista ja valvontaa. Poikkeuksellisissa tapauksissa toimintojen eriyttäminen on perusteltavissa korjaavana toimenä, kun on toistuvasti epäonnistuttu todellisen syrjimättömyyden saavuttamisessa useilla kyseisistä markkinoista ja kun on hyvin vähän tai ei lainkaan merkkejä infrastruktuurien välisen kilpailun syntymisestä kohtuullisessa aikataulussa sen jälkeen kun on turvaututtu yhteen tai useampaan aiemmin tarkoituksenmukaisena pidettyyn korjaavaan toimeen. On kuitenkin tärkeää varmistaa, että sen määrääminen säilyttää kyseisen yrityksen kannustimet investoida verkkoonsa ja että siitä ei aiheudu mitään kielteisiä vaikutuksia kuluttajien hyvinvoinnille. Sen määrääminen edellyttää liityntäverkkoon liittyvien eri merkityksellisten markkinoiden koordinoitua analyysiä direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklassa säädetyn markkina-analyysimenettelyn mukaisesti. Markkina-analyysiä tehdessään ja tämän korjaavan toimen yksityiskohtia suunnitellessaan kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tuotteisiin, joita erilliset liiketoimintayksiköt tulisivat hoitamaan, ottaen huomioon verkon rakentamisen laajuus ja teknologian kehityksen taso, jotka voivat vaikuttaa kiinteiden ja langattomien palvelujen korvaavuuteen. Sisämarkkinoiden kilpailuhäiriöiden välttämiseksi komission olisi hyväksyttävä etukäteen toimintojen eriyttämistä koskevat ehdotukset.
- (62) Toimintojen eriyttämisen toteuttaminen ei saisi estää erillisten liiketoimintayksiköiden välisiä asianmukaisia koordinoituneita mekanismeja sen varmistamiseksi, että emoyhtiön taloudelliset ja johtamiseen liittyvät valvontaoikeudet suojataan.
- (63) Markkinoiden yhdentymisen jatkuminen sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoilla edellyttää EU:n sähköisen viestinnän sääntelykehyksen mukaisen ennakkosääntelyn soveltamisen parempaa yhteensovittamista.
- (64) Jos vertikaalisesti integroitunut operaattori päättää siirtää koko paikallisverkko-omaisuutensa tai huomattavan osan siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, tai perustamalla erillisen liiketoimintayksikön käyttöoikeustuotteille, kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi arvioida aiotun toimen vaikutuksia kaikkiin vertikaalisesti integroituneelle operaattorille asetettuihin voimassa oleviin sääntelyvelvoitteisiin sen varmistamiseksi, että uudet järjestelyt ovat direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaisia. Kansallisen sääntelyviranomaisen pitäisi suorittaa uusi analyysi markkinoista, joilla eriytetty yksikkö toimii, ja asettaa, säilyttää, muuttaa tai poistaa velvoitteita vastaavasti. Tätä varten kansallisen sääntelyviranomaisen pitäisi voida pyytää yritykseltä tietoa.
- (65) Vaikka joissakin olosuhteissa on tarkoituksenmukaista, että kansallinen sääntelyviranomaisen asettaa velvoitteita operaattoreille, joilla ei ole huomattavaa markkinavoimaa, saavuttaakseen sellaisia tavoitteita kuin päästä pähän-liitettävyyden tai palvelujen yhteentoimivuuden, on kuitenkin tarpeen varmistaa, että tällaisten velvoitteiden asettamisessa noudatetaan EU:n sääntelyjärjestelmää ja erityisesti sen ilmoitusmenettelyjä.
- (66) Komissiolle olisi siirrettävä toimivalta vahvistaa täytäntöönpanotoimenpiteitä mukauttaakseen liitteessä I vahvistettuja ehtoja digitaalitelevisio- ja -radiopalvelujen tarjonnalle. Tämä koskee myös liitteen II vähimmäisluetteloa, joka on julkistettava avoimuusvelvoitteen noudattamiseksi.
- (67) Radiotaajuuksien käyttöoikeuden helpottaminen markkina-toimijoille myötävaikuttaa markkinoille tulon esteiden poistamiseen. Lisäksi teknologian kehittyminen vähentää haitallisten häiriöiden riskiä tietyillä taajuusalueilla vähentäen siten yksittäisten käyttöoikeuksien tarvetta. Taajuuksien käyttöehdot sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamiseksi olisi sen vuoksi yleensä vahvistettava yleisvaltuutuksissa, paitsi jos yksittäiset oikeudet ovat taajuuksien käyttöön ottaen tarpeen, haitallisilta häiriöiltä suojautumiseksi, palvelun teknisen laadun varmistamiseksi, taajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi tai erityisen yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi. Yksittäisten oikeuksien tarvetta koskevat päätökset olisi tehtävä avoimella ja oikeasuhteisella tavalla.

- (68) Palvelu- ja teknologiariippumattomuusvaatimusten käyttöönotolla käyttöoikeuksien myöntämisessä sekä lisääntyneillä mahdollisuuksilla siirtää oikeuksia yritysten kesken pitäisi lisätä vapautta ja keinoja toimittaa sähköisiä viestintäpalveluja yleisölle ja siten myös helpottaa yleisen edun mukaisen tavoitteiden saavuttamista. Tiettyt yleisen edun mukaiset velvoitteet, joita lähetystoiminnan harjoittajille asetetaan audiovisuaalisten mediapalvelujen toimittamiseksi, voivat kuitenkin edellyttää erityisperusteiden käyttöä käyttöoikeuksien myöntämisessä silloin, kun sen katsotaan olevan olennaista jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti asettaman erityisen yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi. Yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen liittyvien menettelyjen olisi kaikissa olosuhteissa oltava avoimia, puolueettomia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä.
- (69) Sellaisen yksittäisen käyttöoikeuden, joka ei ole kaupan, voimassaoloaikaa olisi rajoitettava, koska se rajoittaa radio- ja taajuuksien vapaata saantia. Jos käyttöoikeuksiin sisältyy määräys niiden voimassaolon uusimisesta, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi ensin suoritettava uudelleentarkastelu, johon sisältyy julkinen kuuleminen, ottaen huomioon markkinoiden, kattavuuden ja teknologian kehitys. Kun otetaan huomioon taajuuksien niukkuus, yrityksille myönnettyjä yksittäisiä oikeuksia olisi tarkasteltava uudelleen säännöllisesti. Tätä uudelleentarkastelua suorittaessaan toimivaltaisten kansallisten viranomaisten pitäisi sovittaa oikeuksien haltijoiden intressit tarpeeseen edistää taajuuskaupan käyttöönottoa sekä taajuuksien joustavampaa käyttöä mahdollisuuksien mukaan yleisvaltuutusten kautta.
- (70) Oikeuksien ja velvoitteiden muutoksia pidetään vähäisinä, kun ne ovat pääasiassa hallinnollisia, eivät vaikuta yleisvaltuutusten ja yksittäisten käyttöoikeuksien keskeiseen sisältöön eivätkä siten voi antaa muille yrityksille vastaavaa etua.
- (71) Toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla pitäisi olla valtuudet varmistaa taajuuksien tehokas käyttö sekä, jos taajuuksia jää käyttämättä, ryhtyä toimiin estääkseen kilpailuvastaisen varastoon keräämisen, joka voi haitata uusien toimijoiden tuloa markkinoille.
- (72) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava toteuttaa tehokkaita toimenpiteitä yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuden ehtojen noudattamisen valvomiseksi ja varmistamiseksi, mukaan luettuna valtuudet määrätä tehokkaita taloudellisia ja/tai hallinnollisia seuraamuksia, jos ehtoja rikotaan.
- (73) Valtuutuksiin liitettäviin ehtoihin pitäisi sisältyä erityisehtoja, jotka koskevat vammaisten käyttäjien verkkoonpääsyä sekä viranomaisten ja hätäpalvelujen tarvetta tiedottaa toisilleen ja yleisölle ennen suuronnettomuuksia, niiden aikana ja jälkeen. Lisäksi, teknisten innovaatioiden merkitys huomioon ottaen, jäsenvaltioiden pitäisi voida antaa taajuuksien käyttövaltuutuksia koetarkoituksiin erityisin rajoituksin ja ehdoin, jotka on tiukasti perusteltu tällaisten oikeuksien kokeellisella luonteella.
- (74) Tilaaajayhteyksien eriytetystä tarjoamisesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2887/2000⁽¹⁾ on osoittautunut tehokkaaksi markkinoiden avaamisen ensimmäisessä vaiheessa. Direktiivissä 2002/21/EY (puitedirektiivi) pyydetään komissiota valvomaan siirtymistä vuoden 1998 sääntelyjärjestelmästä vuoden 2002 järjestelmään ja antamaan sopivana ajankohtana ehdotuksia asetuksen kumoamiseksi. Vuoden 2002 sääntelyjärjestelmässä kansallisilla sääntelyviranomaisilla on velvollisuus analysoida metallijohdinpohjaisten tilaaajayhteyksien ja niiden osien eriytetyn käyttöoikeuden tukkutarjontaa laajakaista- ja puheensiirtopalvelujen tarjoamiseksi koskevia markkinoita, sellaisina kuin ne on määritelty merkityksellisiä tuote- ja palvelumarkkinoita koskevassa suosituksessa. Koska kaikki jäsenvaltiot ovat analysoineet nämä markkinat vähintään kerran ja vuoden 2002 sääntelyjärjestelmään perustuvat asianmukaiset velvoitteet ovat voimassa, asetus N:o 2887/2000 on käynyt tarpeettomaksi ja se pitäisi sen vuoksi kumota.
- (75) Direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi), direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ja direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (76) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta antaa suosituksia ja/tai hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka liittyvät direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 artiklan mukaisiin ilmoituksiin; yhdenmukaistamiseen taajuuksien ja numeroinnin alalla sekä verkkojen ja palvelujen turvallisuuteen liittyvissä asioissa; merkityksellisten tuote- ja palvelumarkkinoiden yksilöintiin; valtioiden rajat ylittävien markkinoiden yksilöintiin; standardien täytäntöönpanoon sekä sääntelyjärjestelmän säännösten yhdenmukaiseen soveltamiseen. Komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä käyttöoikeusdirektiivin liitteiden I ja II päivittämiseksi markkinoiden ja teknologian kehityksen mukaisesti. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa näiden direktiivien muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä niitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen,

⁽¹⁾ EYVL L 336, 30.12.2000, s. 4.⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

1 artikla

Direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/21/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Tällä direktiivillä perustetaan yhdenmukaistettu järjestelmä sähköisten viestintäpalvelujen, sähköisten viestintäverkkojen, niiden liitännäistoimintojen ja -palvelujen sekä vammaisten verkkoonpääsyä helpottavien tiettyjen päätelaitteiden sääntelylle. Siinä säädetään kansallisten sääntelyviranomaisten tehtävistä ja määritellään joukko menettelyjä, joilla varmistetaan, että sääntelyjärjestelmää sovelletaan yhdenmukaisesti kaikkialla yhteisössä."

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"3 a. Jäsenvaltioiden toimenpiteissä, jotka koskevat loppukäyttäjien oikeutta käyttää palveluja ja sovelluksia sähköisissä viestintäverkoissa taikka tällaista käyttöä, on otettava huomioon luonnollisten henkilöiden perusoikeudet ja -vapaudet, sellaisina kuin ne taataan Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (Yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi) ja yhteisön oikeuden yleisissä periaatteissa.

Tällaisia toimenpiteitä, jotka koskevat loppukäyttäjien oikeutta käyttää palveluja ja sovelluksia sähköisissä viestintäverkoissa taikka tällaista käyttöä ja joilla todennäköisesti rajoitetaan näitä perusoikeuksia tai -vapauksia, saa toteuttaa ainoastaan, jos ne ovat asianmukaisia, oikeasuhteisia ja välttämättömiä demokraattisessa yhteiskunnassa, ja niiden toteuttamiseen on sovellettava Euroopan ihmisoikeussopimuksen (Yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi) ja yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden mukaisia riittäviä menettelytakeita, mukaan lukien tehokas oikeussuoja ja oikeudenmukainen oikeudenkäynti. Sen vuoksi näitä toimenpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan ottamalla asianmukaisella tavalla huomioon syyttömyysoletaman periaate ja oikeus yksityisyyteen. On taattava etukäteen tapahtuva, oikeudenmukainen ja puolueeton käsittely, mukaan lukien asianomaisen henkilön tai asianomaisten henkilöiden oikeus tulla kuulluksi, ottaen huomioon asianmukaisten edellytysten ja menettelyllisten järjestelyjen tarve asianmukaisesti osoitetuissa kiireellisissä tapauksissa Euroopan ihmisoikeussopimuksen (Yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi) mukaisesti. Oikeus tehokkaaseen ja oikea-aikaiseen tuomioistuINVALVONTAAN on taattava."

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

"a) 'sähköisellä viestintäverkolla' siirtojärjestelmiä sekä soveltuvin osin kytkentä- tai reitityslaitteistoa ja muita välineitä – myös verkkoelementtejä, jotka eivät ole aktiivisia – joilla voidaan siirtää signaaleja johtojen välityksellä, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella tavalla, mukaan luettuina satelliittiverkot, kiinteät (piiri- ja pakettikytkentäiset, mukaan luettuna internet) ja maanpäälliset matkaviestintäverkot, sähkökaapelijärjestelmät siinä määrin kuin niitä käytetään signaalinsiirtoon, radio- ja televisiolähetysiin käytetyt verkot sekä kaapelitelevisioverkot riippumatta siitä, minkä tyyppistä informaatiota niissä siirretään;"

b) Korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) 'valtioiden rajat ylittävillä markkinoilla' 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti määritettyjä markkinoita, jotka kattavat yhteisön tai suuren osan siitä ja jotka sijaitsevat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa;"

c) Korvataan d alakohta seuraavasti:

"d) 'yleisellä viestintäverkolla' sähköistä viestintäverkkoa, jota käytetään ainoastaan tai pääasiallisesti sellaisten yleisön saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan, jotka tukevat tiedonsiirtoa verkon liityntäpisteiden välillä;"

d) Lisätään alakohta seuraavasti:

"da) 'verkon liityntäpisteellä' konkreettista pistettä, jossa tilaajalle tarjotaan liittymä yleiseen viestintäverkkoon; verkoissa, joissa käytetään kytkentää tai reititystä, verkon liityntäpiste määritellään tietyn verkko-osoitteen avulla, joka voidaan yhdistää tilaajan numeroon tai nimeen;"

e) Korvataan e alakohta seuraavasti:

"e) 'liitännäistoiminnolla' liitännäispalveluja, fyysisiä infrastruktuureja ja muita toimintoja tai elementtejä, jotka liittyvät sähköiseen viestintäverkkoon ja/tai sähköiseen viestintäpalveluun ja jotka mahdollistavat palvelujen tarjoamisen ja/tai tukevat palvelujen tarjoamista kyseisen verkon ja/tai palvelun kautta tai joilla on mahdollisuus toimia näin ja joihin sisältyy muun muassa rakennuksia tai rakennusten sisääntuloja, rakennusten kaapelointia, antenneneja, tornejä ja muita tukirakennelmia, kaapelikanavia, tyhjiä putkia, mastoja, kaapelikaivoja ja jakomoja;"

f) Lisätään alakohta seuraavasti:

"ea) 'liitännäispalvelulla' palveluja, jotka liittyvät sähköiseen viestintäverkkoon ja/tai sähköiseen viestintäpalveluun ja jotka mahdollistavat palvelujen tarjoamisen ja/tai tukevat palvelujen tarjoamista kyseisen verkon ja/tai palvelun kautta tai joilla on mahdollisuus toimia näin ja joihin sisältyy muun muassa numeronmuunnos- tai vastaavia toimintoja tarjoavia järjestelmiä, ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmiä ja sähköisiä ohjelmaoppaita, sekä muita palveluja, kuten tunnistamis-, paikantamis- ja tilatietopalveluja;"

g) Korvataan l alakohta seuraavasti:

"l) 'erityisdirektiiveillä' direktiiviä 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi), direktiiviä 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi), direktiiviä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (*);

(*) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37."

h) Lisätään alakohdat seuraavasti:

"q) 'taajuuksien varaamisella' tietyn taajuusalueen osoittamista yhden tai useamman tyyppisen radioviestintäpalvelun käyttöön, tarvittaessa erityisin ehdoin;

r) 'haitallisella häiriöllä' häiriötä, joka vaarantaa radionavigointipalvelun tai muun turvallisuuspalvelun toiminnan tai joka muutoin vakavasti heikentää sellaista radioviestintäpalvelua, joka toimii sovellettavien yhteisön, kansainvälisten tai kansallisten säännösten mukaisesti, tai estää tai toistuvasti keskeyttää tällaisen palvelun toiminnan;

s) 'puhelulla' yleisesti saatavilla olevan sähköisen viestintäpalvelun avulla luotua yhteyttä, joka mahdollistaa kaksisuuntaisen puheviestinnän."

3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset käyttävät toimivaltuuksiaan puolueettomasti, avoimesti ja viivytyksittä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on riittävät taloudelliset resurssit ja henkilöstöresurssit niille annetun tehtävän hoitamiseen."

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

"3 a. Markkinoiden ennakkosääntelystä tai tämän direktiivin 20 tai 21 artiklassa tarkoitetusta yritysten välisten riitojen ratkaisemisesta vastaavien kansallisten sääntelyviranomaisten on oltava toiminnassaan riippumattomia eivätkä ne saa pyytää tai ottaa vastaan miltään muulta elimeltä ohjeita sellaisten tehtävien hoitamisessa, jotka niille on annettu yhteisön lainsäädännön täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 4 ja 5 kohdan säännösten soveltamista. Tämä ei estä kansallisen valtiösääntöoikeuden mukaista valvontaa. Ainoastaan 4 artiklan mukaisesti perustetuilla muutoksenhakuelimillä on toimivalta keskeyttää kansallisten sääntelyviranomaisten tekemien päätösten soveltaminen tai kumota ne. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna kansallisen sääntelyviranomaisen johtaja tai tarvittaessa tätä tehtävää hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenet tai hänen tai heidän sijaisensa voidaan irtisanoa ainoastaan, jos asianomainen henkilö ei enää täytä tehtäviensä suorittamiseen vaadittavia kansallisissa lainsäädännössä ennalta säädettyjä ehtoja. Asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen johtajan tai tarvittaessa tätä tehtävää hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenten irtisanomisesta tehty päätös on julkistettava irtisanomisen ajankohtana. Kansallisen sääntelyviranomaisen irtisanotulle johtajalle tai tarvittaessa tätä tehtävää hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenille on annettava perustelut, ja asianomaisella henkilöllä on oikeus pyytää irtisanomisesta tehdyn päätöksen julkistamista, jollei niin muuten tehtäisi, missä tapauksessa päätös julkistetaan.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla on erilliset vuosibudjetit. Niiden budjetit on julkistettava. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on riittävät taloudelliset resurssit ja henkilöstöresurssit, jotta ne voivat aktiivisesti osallistua Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC), jäljempänä 'yhteistyöelin' (*), toimintaan ja edistää sitä.

3 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaavat kansalliset sääntelyviranomaiset tukevat aktiivisesti yhteistyöelimen tavoitteita parantaa sääntelyn koordinaatiota ja lisää sen yhtenäisyyttä.

3 c. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ottavat mahdollisimman pitkälle huomioon yhteistyöelimen hyväksymät lausunnot ja yhteiset kannat tehdessään kansallisia markkinoita koskevia omia päätöksiään.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1211/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta."

4) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella tasolla on käytössä tehokkaat järjestelmät, joiden avulla jokainen käyttäjä tai sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoava yritys, johon kansallisen sääntelyviranomaisen tekemä päätös vaikuttaa, voi hakea muutosta päätökseen muutoksenhakuelimeltä, joka on riippumaton asianomaisista osapuolista. Tällä elimellä, joka voi olla tuomioistuimien, on oltava tehtäviensä tehokkaan hoitamisen edellyttämä asiantuntemus. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tapaukseen liittyvät tosiseikat otetaan asianmukaisesti huomioon ja että käytävissä on toimiva muutoksenhakujärjestelmä.

Kansallisen sääntelyviranomaisen päätös on voimassa, kunnes muutoksenhakuprosessissa on annettu ratkaisu, jolle määrätään tilapäisiä toimenpiteitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on kerättävä tiedot muutoksenhakujen aiheista, muutoksenhakujen määrästä, muutoksenhakumenettelyjen kestosta ja tilapäisten toimenpiteiden määräämisestä tehtyjen päätösten määrästä. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä tiedot komissiolle ja yhteistyöelimelle jommankumman perustellusta pyynnöstä.”

5) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoavat yritykset toimittavat kaikki tarvittavat tiedot, taloudelliset tiedot mukaan lukien, jotta kansalliset sääntelyviranomaiset voivat varmistua siitä, että tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännöksiä tai niiden mukaisesti tehtyjä päätöksiä noudatetaan. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet vaatia näitä yrityksiä toimittamaan erityisesti tiedot sellaisista tulevista verkkojen tai palvelujen uudistuksista, joilla voi olla vaikutuksia tukkutason palveluihin, joita ne tarjoavat kilpailijoille. Yrityksiä, joilla on huomattava markkinavoima tukkumarkkinoilla, voidaan myös vaatia toimittamaan kirjanpitoa vähittäismarkkinoista, jotka liittyvät kyseisiin tukkumarkkinoihin.

Yritysten on pyynnöstä toimitettava tiedot viipymättä kansallisen sääntelyviranomaisen edellyttämän aikataulun mukaisesti ja sen vaatimalla tarkkuudella. Kansallisen sääntelyviranomaisen pyytämien tietojen on oltava oikeasuhteisia tehtävien suorittamiseen nähden. Kansallisen sääntelyviranomaisen on perusteltava tietojen antamista koskeva pyyntönsä ja käsiteltävä tiedot 3 kohdan mukaisesti.”

6) Korvataan 6 ja 7 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Kuulemismenettelyt ja avoimuus

Lukuun ottamatta 7 artiklan 9 kohdan, 20 artiklan tai 21 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tapauksia, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kansalliset sääntelyviranomaiset aikovat tämän direktiivin tai erityisdirektiivien mukaisesti toteuttaa sellaisia toimenpiteitä tai jos ne aikovat 9 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti säätää sellaisista rajoituksista, jotka vaikuttavat merkittävästi keskeisiin markkinoihin, ne antavat asianomaisille osapuolille mahdollisuuden esittää kohtuullisessa määräajassa lausuntonsa toimenpide-ehdotuksesta.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on julkaistava tiedot kansallisista kuulemismenettelyistään.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perustetaan yhtenäinen tiedotuspiste, jonka kautta on mahdollista saada tietoa kaikista senhetkisistä kuulemisista.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on annettava kuulemisten tulokset julkisesti saataville, jollei tietoja ole luokiteltu salassa pidettäväksi liikesalaisuuksia koskevan yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

7 artikla

Sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden vakiinnuttaminen

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tämän direktiivin ja erityisdirektiivien mukaisia tehtäviään toteuttaessaan otettava 8 artiklassa vahvistetut tavoitteet mahdollisimman tarkasti huomioon siltä osin kuin ne liittyvät sisämarkkinoiden toimintaan.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on myötävaikutettava sisämarkkinoiden kehittymiseen toimimalla avoimella tavalla yhteistyössä sekä keskenään että komission ja yhteistyöelimen kanssa, tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. Tätä varten niiden on erityisesti toimittava yhteistyössä komission ja yhteistyöelimen kanssa sellaisten välineiden ja keinojen löytämiseksi, jotka soveltuvat parhaiten tietäntyyppisten markkinatilanteiden hoitoon.

3. Jollei 7 b artiklan mukaisesti hyväksytyissä suosituksissa tai suuntaviivoissa toisin määrätä, jos kansallinen sääntelyviranomainen aikoo 6 artiklassa tarkoitetun kuulemisen jälkeen toteuttaa toimenpiteitä, jotka

a) kuuluvat tämän direktiivin 15 tai 16 artiklan taikka direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 tai 8 artiklan soveltamisalaan, ja

b) vaikuttaisivat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan,

sen on asetettava toimenpide-ehdotus perusteluineen samaan aikaan komission, yhteistyöelimen ja muiden jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten saataville 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti sekä ilmoitettava siitä komissiolle, yhteistyöelimelle ja muille kansallisille sääntelyviranomaisille. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla, yhteistyöelimellä ja komissiolle on mahdollisuus antaa lausuntonsa asianomaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle yhden kuukauden kuluessa. Tätä yhden kuukauden määräaika ei voida pidentää.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitettulla aiotulla toimenpiteellä pyritään

- a) sellaisten merkityksellisten markkinoiden määrittelyyn, jotka eroavat 15 artiklan 1 kohdan mukaisessa suosituksessa määritellyistä; tai
- b) päättämään, onko jollakin yrityksellä joko yksin tai yhdessä muiden kanssa huomattava markkinavoima 16 artiklan 3, 4 tai 5 kohdan mukaisesti,

ja jos toimenpide vahingoittaisi jäsenvaltioiden välistä kauppaa, ja komissio on ilmoittanut kansalliselle sääntelyviranomaiselle, että se katsoo toimenpide-ehdotuksen muodostavan esteen yhtenäismarkkinoille tai että se epäilee vakavasti ehdotuksen yhteensopivuutta yhteisön oikeuden ja erityisesti 8 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden kanssa, toimenpiteen hyväksymistä on lykättävä vielä kahdella kuukaudella. Tätä määräaika ei voida pidentää. Komissio ilmoittaa tässä tapauksessa muille kansallisille sääntelyviranomaisille varaumistaan.

5. Komissio voi 4 kohdassa tarkoitettujen kahden kuukauden määräajan kuluessa

- a) tehdä päätöksen, jolla asianomaista kansallista sääntelyviranomaista vaaditaan perumaan toimenpide-ehdotus, ja/tai
- b) päättää poistaa 4 kohdassa tarkoitettua toimenpide-ehdotusta koskevat varauksensa.

Komission on ennen päätöksen tekemistä otettava mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen lausunto. Päätökseen on liitettävä yksityiskohtainen ja objektiivinen selvitys siitä, miksi komissio katsoo, että toimenpide-ehdotusta ei pidä hyväksyä, sekä yksityiskohtaiset ehdotukset toimenpide-ehdotuksen muuttamiseksi.

6. Kansallisen sääntelyviranomaisen on muutettava toimenpide-ehdotusta tai peruttava se kuuden kuukauden kuluessa komission 5 kohdan mukaisesti tekemästä päätöksestä, jolla komissio vaatii kansallista sääntelyviranomaista perumaan toimenpide-ehdotuksen. Jos toimenpide-ehdotusta muutetaan, kansallisen sääntelyviranomaisen on järjestettävä julkinen kuuleminen 6 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti ja tehtävä uusi ilmoitus muutetusta toimenpide-ehdotuksesta komissiolle 3 kohdan säännösten mukaisesti.

7. Asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen on otettava muiden kansallisten sääntelyviranomaisten, yhteistyöelimen ja komission lausunnot mahdollisimman tarkasti huomioon ja se voi, 4 kohdassa ja 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta, hyväksyä lopullisen toimenpide-ehdotuksen ja antaa sen tällöin tiedoksi komissiolle.

8. Kansallisen sääntelyviranomaisen on annettava komissiolle ja yhteistyöelimelle tiedoksi kaikki hyväksytyt lopulliset toimenpiteet, jotka kuuluvat 7 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan soveltamisalaan.

9. Jos kansallinen sääntelyviranomainen poikkeuksellisissa olosuhteissa katsoo, että kilpailun turvaamiseksi ja kuluttajien etujen suojaamiseksi on toimittava kiireellisesti 3 ja 4 kohdassa säädetystä menettelystä poiketen, se voi hyväksyä oikeasuhteiset ja tilapäiset toimenpiteet välittömästi. Sen on viipymättä ilmoitettava näistä toimenpiteistä perusteluineen komissiolle, muille kansallisille sääntelyviranomaisille ja yhteistyöelimelle. Kansallisen sääntelyviranomaisen päätökseen tällaisten toimenpiteiden muuttamisesta pysyviksi tai niiden soveltamisajan pidentämiseen sovelletaan 3 ja 4 kohdan säännöksiä.”

7) Lisätään artiklat seuraavasti:

”7 a artikla

Menettely korjaavien toimien johdonmukaiseksi soveltamiseksi

1. Kun 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla aiotulla toimenpiteellä pyritään asettamaan, muuttamaan tai poistamaan toimijaa koskeva velvoite soveltaen 16 artiklaa yhdessä direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 ja 9–13 artiklan sekä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan kanssa, komissio voi tämän direktiivin 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn yhden kuukauden määräajan kuluessa ilmoittaa asianomaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle ja yhteistyöelimelle syyt, joiden vuoksi se katsoo, että toimenpide-ehdotus muodostaisi esteen yhtenäismarkkinoille, tai epäilee vakavasti ehdotuksen yhteensopivuutta yhteisön oikeuden kanssa. Tällöin toimenpide-ehdotuksen hyväksymistä on lykättävä vielä kolmella kuukaudella komission ilmoituksesta.

Jos tällaista ilmoitusta ei tehdä, asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen voi hyväksyä toimenpide-ehdotuksen ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon komission, yhteistyöelimen tai muun kansallisen sääntelyviranomaisen mahdollisesti antamat lausunnot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kolmen kuukauden määräajan kuluessa komissio, yhteistyöelin ja asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen tekevät läheistä yhteistyötä yksilöidäkseen 8 artiklassa säädettyjen tavoitteiden kannalta asianmukaisimman ja tehokkaimman toimenpiteen ottaen samalla huomioon markkinatoimijoiden näkemys sekä tarpeen kehittää johdonmukaista sääntelykäytäntöä.

3. Kuuden viikon kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan alkamisesta yhteistyöelin antaa 1 kohdassa tarkoitetusta komission ilmoituksesta jäsentensä enemmistöllä hyväksyttävän lausunnon, jossa se ilmaisee, pitääkö se tarpeellisenä toimenpide-ehdotuksen muuttamista tai perumista, ja esittää tältä osin tarvittaessa yksityiskohtaisia ehdotuksia. Lausunto on perusteltava ja julkistettava.

4. Jos yhteistyöelin yhtyy lausunnossaan komission esittämiin vakaviin epäilyihin, se tekee läheistä yhteistyötä asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen kanssa yksilöidäkseen asianmukaisimman ja tehokkaimman toimenpiteen. Kansallinen sääntelyviranomainen voi ennen 1 kohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan päättymistä

a) muuttaa toimenpide-ehdotustaan tai perua sen ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon 1 kohdassa tarkoitetun komission ilmoituksen sekä yhteistyöelimen lausunnon ja neuvot;

b) pitää toimenpide-ehdotuksensa voimassa.

5. Jos yhteistyöelin ei yhdy komission esittämiin vakaviin epäilyihin tai jos se ei anna lausuntoa taikka jos kansallinen sääntelyviranomainen muuttaa toimenpide-ehdotustaan tai pitää sen voimassa 4 kohdan mukaisesti, komissio voi kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan päättymisestä ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen mahdollisen lausunnon

a) antaa suosituksen, jossa asianomaista kansallista sääntelyviranomaista vaaditaan muuttamaan toimenpide-ehdotusta tai perumaan se ja esitetään tältä osin yksityiskohtaisia ehdotuksia ja ilmoitetaan suosituksen perusteet varsinkin, jos yhteistyöelin ei yhdy komission esittämiin vakaviin epäilyihin;

b) päättää poistaa 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut varauksensa.

6. Asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen on kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on antanut suosituksen 5 kohdan a alakohdan mukaisesti tai poistanut varauksensa 5 kohdan b alakohdan mukaisesti, annettava komissiolle ja yhteistyöelimelle tiedoksi hyväksytyt lopullinen toimenpide.

Määräaikaa voidaan jatkaa, jotta kansallinen sääntelyviranomainen voi järjestää julkisen kuulemisen 6 artiklan mukaisesti.

7. Jos kansallinen sääntelyviranomainen päättää olla muuttamatta tai perumatta toimenpide-ehdotusta 5 kohdan a alakohdan mukaisesti annetun suosituksen perusteella, sen on ilmoitettava päätöksensä perusteet.

8. Kansallinen sääntelyviranomainen voi perua toimenpide-ehdotuksen missä tahansa menettelyn vaiheessa.

7 b artikla

Täytäntöönpanosäännökset

1. Kuultuaan asiaan liittyviä tahoja ja kansallisia sääntelyviranomaisia julkisesti ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen lausunnon komissio voi hyväksyä 7 artiklaan liittyviä suosituksia ja/tai suuntaviivoja, joissa määritellään 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti vaadittavissa ilmoituksissa annettavien tietojen muoto, sisältö ja yksityiskohtaisuuden taso, olosuhteet, joissa ilmoituksia ei vaadita, sekä määräaikojen laskenta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.”

8) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jollei taajuuksia koskevassa 9 artiklassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin tavoin välttämään sitoutumista yksittäisiin tekniikoihin ja varmistettava suorittaessaan tässä direktiivissä ja erityisdirektiiveissä säädettyjä sääntelytehtäviä ja erityisesti niitä tehtäviä, joiden tarkoituksena on varmistaa tehokas kilpailu, että kansalliset sääntelyviranomaiset toimivat samoin.”

b) Korvataan 2 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) varmistamalla, että käyttäjille, myös vammaisille, vanhuksille ja sosiaalisia erityistarpeita omaaville käyttäjille, koituu mahdollisimman paljon hyötyä valinnanvaran lisääntymisestä, hintojen alentumisesta ja laadun parantumisesta;

b) varmistamalla, ettei kilpailu sähköisen viestinnän alalla, sisällön siirto mukaan lukien, vääristy tai ettei sitä rajoiteta;”

c) Poistetaan 2 kohdan c alakohta.

d) Poistetaan 3 kohdan c alakohta.

e) Korvataan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) toimimalla yhteistyössä keskenään, komission ja yhteistyöelimen kanssa johdonmukaisen sääntelykäytännön kehittämiseksi sekä tämän direktiivin ja erityisdirektiivien johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.”

f) Korvataan 4 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) ottamalla huomioon erityisryhmien ja erityisesti vammaisten, vanhusten ja sosiaalisia erityistarpeita omaavien käyttäjien tarpeet;”

g) Lisätään 4 kohtaan alakohta seuraavasti:

”g) edistämällä loppukäyttäjien mahdollisuuksia käyttää ja levittää tietoa tai käyttää valitsemiaan sovelluksia ja palveluja.”

h) Lisätään kohta seuraavasti:

”5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin poliittisiin tavoitteisiin pyrkiessään sovellettava puolueettomia, avoimia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia sääntelyperiaatteita muun muassa

- a) edistämällä sääntelyn ennustettavuutta varmistamalla johdonmukainen sääntelytapa asianmukaisina tarkastelukasina;
- b) varmistamalla, ettei sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoavien yritysten kohtelussa vastaavien olosuhteiden vallitessa esiinny syrjintää;
- c) turvaamalla kuluttajia hyödyttävä kilpailu ja edistämällä tarvittaessa infrastruktuuriin perustuvaa kilpailua;
- d) edistämällä tehokkaita uuteen ja parannettuun infrastruktuuriin tehtäviä investointeja ja niihin liittyviä innovaatioita muun muassa varmistamalla, että mahdollisissa käyttöoikeuksia koskevissa velvollisuuksissa otetaan asianmukaisesti huomioon investoivien yritysten ottamat riskit, ja sallimalla erilaiset investoijien ja käyttöoikeutta hakevien osapuolten väliset yhteistyöjärjestelyt investointiriskin hajauttamiseksi varmistuen samalla, että kilpailua markkinoilla ja syrjimättömyyden periaatetta pidetään yllä;
- e) ottamalla asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioissa ja niiden eri maantieteellisillä alueilla vallitsevat vaihtelevat kilpailu- ja kuluttajaolosuhteet;
- f) asettamalla ennakkosääntelyvelvoitteita vain silloin, kun todellista ja kestävä kilpailua ei ole, ja lieventämällä niitä tai poistamalla velvoitteet heti, kun kyseinen edellytys täyttyy.”

9) Lisätään artikla seuraavasti:

”8 a artikla

Radiotaajuuspolitiikan strateginen suunnittelu ja yhteensovittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä keskenään ja komission kanssa Euroopan yhteisön radiotaajuuksien käytön strategisen suunnittelun, yhteensovittamisen ja yhdenmukaistamisen osalta. Tämän vuoksi niiden on otettava huomioon muun muassa Euroopan unionin politiikan taloudelliset, turvallisuuden ja terveyteen liittyvät, julkista etua ja sananvapautta koskevat, kulttuuriset, tieteelliset, sosiaaliset ja tekniset näkökohdat sekä radiotaajuuksien käyttäjäh yhteisöjen erilaiset edut siten, että tavoitteena on optimoida taajuuksien käyttö ja torjua haitalliset häiriöt.

2. Jäsenvaltioiden on keskinäisen ja komission kanssa tehtävän yhteistyön kautta edistettävä radiotaajuuksia koskevien poliittisten toimintavaihtoehtojen yhteensovittamista Euroopan yhteisössä ja tarvittaessa radiotaajuuksien saatavuutta ja tehokasta käyttöä koskevia yhdenmukaisia ehtoja. Tämä on tarpeen sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan kannalta.

3. Komissio voi radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän perustamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyllä komission päätöksellä 2002/622/EY (*) perustetun radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säädösehdotuksia monivuotisten radiotaajuuspolitiikkaa koskevien ohjelmien perustamiseksi. Mainituissa ohjelmissa on vahvistettava poliittiset suuntaviivat ja tavoitteet radiotaajuuksien käytön strategista suunnittelua ja yhdenmukaistamista varten tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten mukaisesti.

4. Euroopan yhteisön etujen tehokkaan yhteensovittamisen varmistamiseksi radiotaajuuskysymyksissä toimivaltaisissa kansainvälisissä järjestöissä komissio voi radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen tarvittaessa ehdottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisiä poliittisia tavoitteita.

(*) EYVL L 198, 27.7.2002, s. 49.”

10) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Radiotaajuuksien hallinnointi sähköisten viestintäpalvelujen osalta

1. Ottaen asianmukaisesti huomioon, että radiotaajuudet ovat julkinen voimavara, jolla on tärkeä yhteiskunnallinen, kulttuurinen ja taloudellinen arvo, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisissä viestintäpalveluissa niiden alueella käytettäviä radiotaajuuksia hallinnoidaan tehokkaasti 8 ja 8 a artiklan mukaisesti. Niiden on varmistettava, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset sähköisiin viestintäpalveluihin käytettäviä taajuuksia varatessaan ja yleisvaltuuksia tai yksittäisiä käyttöoikeuksia myöntäessään soveltavat puolueettomia, avoimia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia perusteita.

Jäsenvaltioiden on tätä artiklaa soveltaessaan noudatettava asiaankuuluvia kansainvälisiä sopimuksia, ITU:n radio-ohjesäännöt mukaan lukien, ja ne voivat ottaa huomioon yleiseen etuun liittyviä näkökohtia.

2. Jäsenvaltioiden on edistettävä radiotaajuuksien käytön yhdenmukaistamista yhteisössä ja otettava samalla huomioon tarve varmistaa niiden tehokas käyttö ja pyrittävä saavuttamaan kuluttajia hyödyttäviä mittakaavaetuja ja palvelujen yhteentoimivuutta. Tällöin niiden on toimittava 8 a artiklan sekä päätöksen N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) mukaisesti.

3. Jollei toisessa alakohdassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisissa radiotaajuussuunnitelmissa yhteisön oikeuden mukaisesti sähköisille viestintäpalveluille avoimiksi julistetuilla taajuusalueilla voidaan käyttää kaiken tyyppistä sähköisissä viestintäpalveluissa käytettävää teknologiaa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä sähköisiin viestintäpalveluihin käytettäviä radioverkko- tai langattoman liityntäteknologian tyyppisiä koskevia oikeasuhteisia ja syrjimättömiä rajoituksia, silloin kun se on tarpeen

- a) haitallisten häiriöiden välttämiseksi,
- b) yleisön suojelemiseksi sähkömagneettisilta kentiltä,
- c) palvelun teknisen laadun varmistamiseksi,
- d) taajuuksien mahdollisimman laajan yhteiskäytön varmistamiseksi,
- e) taajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi, tai
- f) yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi 4 kohdan mukaisesti.

4. Jollei toisessa alakohdassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisissa radiotaajuussuunnitelmissa yhteisön oikeuden mukaisesti sähköisille viestintäpalveluille avoimiksi julistetuilla taajuusalueilla voidaan tarjota kaiken tyyppisiä sähköisiä viestintäpalveluja. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä tarjottavien sähköisten viestintäpalvelujen tyyppisiä koskevia oikeasuhteisia ja syrjimättömiä rajoituksia, tarvittaessa myös ITU:n radio-ohjesääntöjen mukaisen vaatimuksen täyttämiseksi.

Toimenpiteet, jotka edellyttävät sähköisen viestintäpalvelun tarjoamista tietyllä sähköisille viestintäpalveluille avoimella taajuusalueella, on perusteltava, jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden yhteisön lainsäädännön mukaisesti määrittelämän yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttaminen. Näihin kuuluvat esimerkiksi:

- a) elämän turvallisuuden takaaminen,
- b) sosiaalisen, alueellisen tai maantieteellisen yhteenkuuluvuuden edistäminen,

- c) taajuuksien tehottoman käytön välttäminen tai
- d) kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistäminen esimerkiksi tarjoamalla radio- ja televisiopalveluja.

Toimenpiteeseen, jolla kielletään minkään muun sähköisen viestintäpalvelun tarjoaminen tietyllä taajuusalueella, voidaan ryhtyä ainoastaan silloin, kun se on perusteltavissa tarpeella suojata elämän turvallisuuden takaamiseen liittyviä palveluja. Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti myös laajentaa tällaista toimenpidettä jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti määrittelmiä muiden yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen rajoitusten tarpeellisuutta ja julkistettava näiden tarkastelujen tulokset.

6. Edellä olevaa 3 ja 4 kohtaa sovelletaan sähköisiin viestintäpalveluihin käytettäväksi varattuihin taajuuksiin ja radiotaajuuksiin koskevien yleisvaltuuksien tai yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämiseen 25 päivän toukokuuta 2011 jälkeen.

Taajuuksien varaamisiin, yleisvaltuuksiin ja yksittäisiin käyttöoikeuksiin, jotka olivat olemassa 25 päivänä toukokuuta 2011, sovelletaan 9 a artiklan säännöksiä.

7. Asiaan liittyvät kansalliset olosuhteet huomioon ottaen jäsenvaltiot voivat vahvistaa sääntöjä taajuuksien varastoon keräämisen estämiseksi erityisesti asettamalla tiukkoja määräaikoja oikeudenhaltijan käyttöoikeuden varsinaiselle käytölle ja soveltamalla seuraamuksia, rahalliset seuraamukset ja käyttöoikeuden peruuttaminen mukaan lukien, jos näitä määräaikoja ei noudateta, sanotun kuitenkin rajoittamatta erityisdirektiivien soveltamista. Nämä säännöt on vahvistettava ja niitä on sovellettava oikeasuhteisella, syrjimättömällä ja avoimella tavalla.”

11) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”9 a artikla

Olemassa olevia oikeuksia koskevien rajoitusten uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltiot voivat viiden vuoden ajan 25 päivästä toukokuuta 2011 alkaen sallia radiotaajuuksien käyttöoikeuden haltijoiden, joille on myönnetty ennen kyseistä päivämäärää tämä oikeus, joka on voimassa vähintään viisi vuotta sen jälkeen, tehdä toimivaltaiselle viranomaiselle hakemus oikeuksiaan koskevien rajoitusten arvioimiseksi uudelleen 9 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

Ennen päätöksen tekemistä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on ilmoitettava oikeudenhaltijalle rajoituksia koskeva arvioinnistaan ja oikeuden laajuudesta arvioinnin jälkeen, sekä annettava oikeudenhaltijalle kohtuullinen määräaika hakemuksen peruuttamiseen.

Jos oikeudenhaltija peruuttaa hakemuksensa, oikeus pysyy muuttumattomana voimassaolokautensa loppuun tai viisivuotiskauden loppuun asti, sen mukaan, kumpi näistä ajankohdista on aikaisempi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun viisivuotiskauden jälkeen jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 9 artiklan 3 ja 4 kohtaa sovelletaan kaikkiin sellaisiin jäljelle jääviin yleisvaltuutuksiin tai yksittäisiin käyttöoikeuksiin ja sähköisiin viestintäpalveluihin käytettäviin radiotaajuuksien varauksiin, jotka olivat olemassa 25 päivänä toukokuuta 2011.

3. Tätä artiklaa soveltaessaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet terveen kilpailun edistämiseksi.

4. Tämän artiklan nojalla hyväksytyt toimenpiteet eivät merkitse uusien käyttöoikeuksien myöntämistä, eikä niihin sen vuoksi sovelleta direktiivin 2002/20/EY (valuutusdirektiivi) 5 artiklan 2 kohdan asiaa koskevia säännöksiä.

9 b artikla

Radiotaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien siirto tai vuokraus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset voivat radiotaajuuksien käyttöoikeuksiin liitettyjä ehtoja ja kansallisia menettelyjä noudattaen siirtää tai vuokrata radiotaajuuksien yksittäisiä käyttöoikeuksia muille yrityksille niillä taajuusalueilla, joiden osalta tästä määrätään 3 kohdan mukaisesti hyväksytyissä täytäntöönpanotoimenpiteissä.

Myös muilla taajuusalueilla jäsenvaltiot voivat antaa yrityksille mahdollisuuden siirtää tai vuokrata radiotaajuuksien yksittäisiä käyttöoikeuksia muille yrityksille kansallisia menettelyjä noudattaen.

Radiotaajuuksien yksittäisiin käyttöoikeuksiin liitettyjen ehtojen soveltamista jatketaan siirron tai vuokrauksen jälkeen, jollei toimivaltainen kansallinen viranomainen ole toisin määrännyt.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos yritys on alun perin saanut radiotaajuuksien yksittäisen käyttöoikeuden maksutta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietyn yrityksen aikomuksesta siirtää radiotaajuuksien käyttöoikeuksia samoin kuin niiden tosiasiallisesta siirrosta ilmoitetaan kansallisia menettelyjä noudattaen yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämisestä vastaavalle toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle ja että se julkistetaan. Jos radiotaajuuksien käyttö on yhdenmukaistettu päätöstä N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) tai muuta yhteisön toimenpidettä soveltamalla, tällainen siirto ei saa olla ristiriidassa tämän yhdenmukaistetun käytön kanssa.

3. Komissio voi hyväksyä aiheellisia täytäntöönpanotoimenpiteitä sellaisten taajuusalueiden yksilöimiseksi, joiden osalta radiotaajuuksien käyttöoikeuksia voidaan siirtää tai vuokrata yritysten kesken. Toimenpiteet eivät saa koskea taajuuksia, joita käytetään yleisradiolähetysiin.

Nämä tekniset täytäntöönpanotoimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

12) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset valvovat kaikkien kansallisten numerovarantojen käyttöoikeuksien myöntämistä ja kansallisten numerointisuunnitelmien hallinnointia. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikille yleisesti saatavilla oleville sähköisille viestintäpalveluille riittävä määrä numeroita ja numerointialueita. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava käyttöön puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät menettelyt kansallisten numerovarantojen käyttöoikeuksien myöntämistä varten.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kansallisia numerointisuunnitelmia ja -menettelyjä sovelletaan tavalla, joka kohtelee yhdenvertaisesti kaikkia yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajia. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että yritys, jolle on myönnetty käyttöoikeus numerointialueeseen, ei syrji muita sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajia niiden palvelujen käyttöön tarvittavien numeroiden osalta.”

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on tuettava erityisnumeroiden tai numerointialueiden yhdenmukaistamista yhteisössä silloin, kun se edistää sekä sisämarkkinoiden toimintaa että yleiseurooppalaisten palvelujen kehittämistä. Komissio voi toteuttaa tältä osin asianmukaisia teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

13) Muutetaan 11 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

— noudattaa yksinkertaisia, tehokkaita, avoimia ja yleisesti saatavilla olevia menettelyjä, joita sovelletaan syrjimättömästi ja viivytyksettä, ja tekee kaikissa tapauksissa päätöksensä kuuden kuukauden kuluessa hakemuksesta, pakkolunastustapauksia lukuun ottamatta, ja”

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos valtion viranomaisilla tai paikallisviranomaisilla on omistussuosuuksia tai päätäntävaltaa yleisiä sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavissa yrityksissä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen oikeuksien myöntämiseen liittyvät toiminnot erotetaan rakenteellisesti tehokkaasti omistajuuteen ja päätäntävaltaan liittyvistä toiminnoista.”

14) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Rinnakkain sijoittaminen ja verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen yhteiskäyttö sähköisten viestintäverkkojen tarjoajien osalta

1. Jos sähköisiä viestintäverkkoja tarjoavalla yrityksellä on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen tai mahdollisuus käyttää omaisuuden pakkolunastus- tai käyttöönottomennettelyä, kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava suhteellisuusperiaate täysimääräisesti huomioon ottaen määrätä tällaisten järjestelmien tai tällaisen omaisuuden yhteiskäytöstä, mukaan luettuina rakennukset, rakennusten sisääntulot, rakennusten kaapelointi, mastot, antennit, tornit ja muut tukirakennelmat, kaapelikanavat, tyhjät putket, kaapelikaivot ja jakomot.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että 1 kohdassa tarkoitettujen oikeudenhaltijoiden on myönnettävä järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäyttömahdollisuus (fyysinen rinnakkain sijoittaminen mukaan luettuna) tai toteutettava julkisten töiden yhteensovittamista helpottavia toimenpiteitä ympäristön, kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden suojelemiseksi tai kaupunkisuunnittelun ja maankäytön tavoitteiden toteuttamiseksi ja vasta sellaisen asianmukaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä. Tällaiset yhteiskäyttö- ja yhteensovittamisjärjestelyt voivat sisältää sääntöjä, jotka koskevat järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla viranomaisilla on sellaisen asianmukaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille annetaan mahdollisuus esittää näkemyksensä, myös valtuudet asettaa 1 kohdassa tarkoitetuille oikeudenhaltijoille ja/tai kaapeloinnin omistajalle velvollisuus rakennuksen sisäisen tai ensimmäiseen rakennuksen ulkopuolella sijaitsevaan keskitimeen tai jakelupisteeseen rajoittuvan kaapeloinnin yhteiskäyttöön, jos tämä on perusteltua siksi, että tämänkaltaisen infrastruktuurin päällekkäisyys olisi taloudellisesti tehotonta tai fyysisesti mahdotonta toteuttaa. Tällaiset yhteiskäyttö- ja yhteensovittamisjärjestelyt voivat sisältää sääntöjä, jotka koskevat järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista tarvittaessa riskiin suhteutettuna.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat vaatia yrityksiä toimittamaan tarvittavat tiedot, jotta kyseiset viranomaiset voivat yhdessä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa laatia yksityiskohdaisen luettelon 1 kohdassa mainittujen järjestelmien luonteesta, saatavuudesta ja maantieteellisestä sijainnista ja saattaa sen asianosaisten saataville.

5. Kansallisen sääntelyviranomaisen tämän artiklan mukaisesti toteuttamien toimenpiteiden on oltava puolueettomia, avoimia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia. Toimenpiteet on tarvittaessa toteutettava koordinoitusti paikallisviranomaisten kanssa.”

15) Lisätään luku seuraavasti:

”III a LUKU

VERKKOJEN JA PALVELUJEN TURVALLISUUS JA EHEYS

13 a artikla

Turvallisuus ja eheys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset toteuttavat tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet hallitakseen asianmukaisesti verkkojen tai palvelujen turvallisuuteen kohdistuvia riskejä. Näillä toimenpiteillä on voitava varmistaa riskiin suhteutettu turvallisuustaso, ottaen huomioon uusin tekniikka. Erityisesti on toteutettava toimenpiteitä turvallisuuden vaarantumislanteista käyttäjille ja yhteenliitetyille verkoille aiheutuvien vaikutusten ehkäisemiseksi ja minimoimiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä viestintäverkkoja tarjoavat yritykset toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet taatakseen verkkojensa eheyden ja turvatakseen siten näiden verkkojen kautta tarjottavien palvelujen tarjonnan jatkuvuuden.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset ilmoittavat toimivaltaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle kaikki sellaiset turvallisuuden loukkaukset tai eheyden menetykset, joilla on ollut huomattava vaikutus verkkojen tai palvelujen toimintaan.

Asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen ilmoittaa asiasta tarvittaessa muiden jäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille ja Euroopan verkko- ja tietoturvaravastolle (ENISA). Asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen voi tiedottaa asiasta yleisölle tai vaatia yrityksiä tiedottamaan siitä, jos se katsoo loukkauksen julkistamisen olevan yleisen edun mukaista.

Kansallisen sääntelyviranomaisen on kerran vuodessa toimittava komissiolle ja ENISALLE tiivistelmäraportti vastaanotetuista ilmoituksista ja tämän kohdan mukaisesti toteutetuista toimista.

4. Komissio voi ENISAn lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen hyväksyä tarvittavia täytäntöönpanotoimenpiteitä 1, 2 ja 3 kohdissa tarkoitettujen toimenpiteiden yhdenmukaistamiseksi, mukaan lukien toimenpiteet, joilla määritellään ilmoitusvelvollisuuksiin liittyvät olosuhteet, ilmoitusten muoto ja niihin sovellettavat menettelyt. Näiden teknisten täytäntöönpanotoimenpiteiden on mahdollisimman pitkälle perustuttava eurooppalaisiin ja kansainvälisiin standardeihin, ja ne eivät saa estää jäsenvaltioita hyväksymästä lisävaatimuksia 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

13 b artikla

Täytäntöönpano ja sen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet antaa sitovia ohjeita, myös täytäntöönpanon määräajoista, yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoaville yrityksille 13 a artiklan täytäntöönpanemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet vaatia yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavia yrityksiä

a) antamaan tiedot, jotka tarvitaan niiden palvelujen ja verkkojen turvallisuuden ja/tai eheyden arvioimiseksi ja joihin kuuluvat dokumentoidut turvallisuusohjeet; ja

b) teettämään pätevällä riippumattomalla elimellä turvallisuustarkastuksen ja toimittamaan sen tulokset kansalliselle sääntelyviranomaiselle. Yritys maksaa tarkastuksen kustannukset.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on kaikki tarvittavat valtuudet tutkia määräysten noudattamatta jättämistä ja sen vaikutuksia verkkojen turvallisuuteen ja eheyteen.

4. Nämä säännökset eivät rajoita tämän direktiivin 3 artiklan soveltamista.”

16) Korvataan 14 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos yrityksellä on tietyillä markkinoilla, jäljempänä ensimmäiset markkinat’, huomattava markkinavoima, sillä voidaan määritellä olevan huomattava markkinavoima myös niihin tiiviissä yhteydessä olevilla muilla markkinoilla, jäljempänä ’toiset markkinat’, jos näiden kaksien markkinoiden väliset yhteydet mahdollistavat ensimmäisillä markkinoilla saavutetun merkittävän markkinavoiman hyödyntämisen toisilla markkinoilla siten, että yrityksen markkinavoima vahvistuu. Näin ollen toisilla markkinoilla voidaan soveltaa tällaisen markkina-aseman hyväksikäytön estämiseen tähtäviä korjaavia toimia direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9, 10, 11 ja 13 artiklan nojalla. Jos nämä korjaavat toimet osoittautuvat riittämättömiksi, voidaan määrätä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan mukaisia korjaavia toimia.”

17) Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Markkinoiden yksilöinnissä ja määrittelyssä noudatettava menettely”

b) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Kuultuaan asiaan liittyviä tahoja, muiden muassa kansallisia sääntelyviranomaisia julkisesti ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen lausunnon, komissio antaa 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen suosituksen merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista, jäljempänä ’suositus’. Suosituksessa yksilöidään ne sähköisen viestinnän alan tuote- ja palvelumarkkinat, jotka ominaisuuksiensa perusteella saattavat edellyttää erityisdirektiiveissä vahvistettujen sääntelyvelvoitteiden asettamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tällaisten markkinoiden määrittelyä kilpailulainsäädännön mukaisesti yksittäisissä tapauksissa. Komissio määrittelee markkinat kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti.”

c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on, ottaen suosituksen ja suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon, määriteltävä kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti kansallisia olosuhteita vastaavat merkitykselliset markkinat, erityisesti alueellaan vallitsevat merkitykselliset maantieteelliset markkinat. Kansallisten sääntelyviranomaisten on noudatettava 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä ennen kuin ne määrittelevät markkinoita, jotka poikkeavat suosituksessa yksilöidyistä.”

d) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kuultuaan muiden muassa kansallisia sääntelyviranomaisia komissio voi yhteistyöelimen lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen ja 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen tehdä päätöksen valtioiden rajat ylittävien markkinoiden määrittämisestä.”

18) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on suoritettava analyysi merkityksellisistä markkinoista ottaen huomioon suosituksessa yksilöidyt markkinat sekä ottaen suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämä analyysi suoritetaan tarvittaessa yhteistyössä kansallisten kilpailuviranomaisten kanssa.

2. Jos kansallisen sääntelyviranomaisen on tämän artiklan 3 tai 4 kohdan, direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan tai direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 8 artiklan nojalla tehtävä päätös siitä, onko sen tarpeen asettaa, pitää voimassa, muuttaa tai poistaa tiettyjä yrityksiä koskevia velvoitteita, sen on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun markkina-analyysinsä perusteella määriteltävä, vallitseeko merkityksellisillä markkinoilla todellinen kilpailu.”

b) Korvataan 4, 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”4. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, ettei merkityksellisillä markkinoilla ole todellista kilpailua, sen on määriteltävä yritykset, joilla on yksin tai yhdessä kyseisillä markkinoilla huomattava markkinavoima 14 artiklan mukaisesti, ja kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava tällaisille yrityksille tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja asianmukaisia erityisvelvoitteita tai, jos niitä jo on, pidettävä tällaiset velvoitteet edelleen voimassa tai muutettava niitä.

5. Edellä 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa päätöksessä määriteltyjen valtioiden rajat ylittävien markkinoiden osalta asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on yhdessä suoritettava markkina-analyysi ottamalla suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon ja tehtävä yhteensovitusti päätös tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sääntelyvelvollisuuksien asettamisesta, voimassa pitämisestä, muuttamisesta tai poistamisesta.

6. Edellä olevan 3 ja 4 kohdan mukaisia toimenpiteitä toteutettaessa on noudatettava 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä. Kansalliset sääntelyviranomaiset laativat markkina-analyysin asianomaisista markkinoista ja ilmoittavat niihin liittyvän toimenpide-ehdotuksensa 7 artiklan mukaisesti

a) kolmen vuoden kuluessa edellisen kyseiseen markkinaan liittyvän toimenpiteen hyväksymisestä. Poikkeuksellisesti tätä ajanjaksoa voidaan vielä pidentää enintään kolmella vuodella, jos kansallinen sääntelyviranomainen on tehnyt komissiolle ilmoituksen perustellusta ehdotetusta pidentämisestä eikä komissio ole esittänyt eriävää mielipidettä kuukauden kuluessa pidentämisestä koskevan ilmoituksen tekemisestä;

b) kahden vuoden kuluessa merkityksellisiä markkinoita koskevan tarkistetun suosituksen hyväksymisestä niiden markkinoiden osalta, joista ei ole aiemmin tehty ilmoitusta komissiolle, tai

c) kahden vuoden kuluessa EU:hun liittymisestä äskettäin liittyneiden jäsenvaltioiden osalta.”

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”7. Mikäli kansallinen sääntelyviranomainen ei ole saanut valmiiksi suosituksessa yksilöityjen merkityksellisten markkinoiden analyysiään 6 kohdassa säädetyssä määräajan kuluessa, yhteistyöelin avustaa asianomaista kansallista sääntelyviranomaista tämän pyynnöstä saatamaan päätökseen erityisten markkinoiden analyysin ja asetettavat erityisvelvoitteet. Tämän avun saatuaan asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen ilmoittaa toimenpide-ehdotuksen komissiolle kuuden kuukauden kuluessa 7 artiklan mukaisesti.”

19) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäisen virkkeen ilmaisu ”standardeista” ilmaisulla ”muista kuin pakollisista standardeista”.

b) Korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jos tällaisia standardeja ja/tai eritelmiä ei ole, jäsenvaltioiden on edistettävä kansainvälisen teleliiton (International Telecommunications Union, ITU), Euroopan radio-, tele- ja postihallintojen yhteistyökongressin (European Conference of Postal and Telecommunications Administrations, CEPT), kansainvälisen standardisointijärjestön (International Organisation for Standardisation, ISO) ja kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (International Electrotechnical Committee, IEC) antamien kansainvälisten standardien tai suositusten käyttöä.”

c) Korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Jos komissio aikoo säätää tiettyjen standardien ja/tai eritelmien noudattamisen pakolliseksi, se julkaisee asiasta ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja pyytää kaikkia asianomaisia osapuolia esittämään asiasta näkemyksensä. Komissio toteuttaa tarvittavat täytäntöönpanotoimet ja säätää kyseessä olevien standardien noudattamisen pakolliseksi viittaamalla niihin pakollisina standardeina *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistavassa 1 kohdassa tarkoitettujen standardien ja eritelmien luettelossa.

5. Jos komissio katsoo, että 1 kohdassa tarkoitettujen standardit ja/tai eritelmiä eivät enää edistä yhdenmukaistettujen sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaa tai että ne eivät enää täytä kuluttajien tarpeita tai että ne estävät tekniikan kehittämistä, se poistaa ne 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen 1 kohdassa tarkoitettua standardien ja/tai eritelmien luettelosta.”

d) Korvataan 6 kohdan ilmaisu ”poistaa ne 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 1 kohdassa tarkoitettua standardien ja/tai eritelmien luettelosta” ilmaisulla ”toteuttaa asianmukaiset tekniset täytäntöönpanotoimenpiteet ja poistaa nämä standardit ja/tai eritelmiä 1 kohdassa tarkoitettua standardien ja/tai eritelmien luettelosta”.

e) Lisätään kohta seuraavasti:

”6 a. Edellä 4 ja 6 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

20) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”c) digitaalitelevisiopalvelujen ja -laitteiden tarjoajat tekevät yhteistyötä yhteentoimivien digitaalitelevisiopalvelujen tarjonnassa vammaisille loppukäyttäjille.”

b) Kumotaan 3 kohta.

21) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Yhdenmukaistamismenettelyt

1. Jos komissio toteaa, että eroavaisuudet kansallisten sääntelyviranomaisten tavoissa panna täytäntöön tässä direktiivissä ja erityisdirektiiveissä määritettyjä sääntelytehtäviä voivat luoda esteen sisämarkkinoille, komissio voi yhteistyöelimen lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen antaa suosituksen tai tehdä päätöksen tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten soveltamisen yhdenmukaistamisesta 8 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin 9 artiklan ja direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 6 ja 8 artiklan soveltamista.

2. Antaessaan 1 kohdan mukaisen suosituksen komissio toimii 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ottavat nämä suositukset toiminnassaan mahdollisimman tarkasti huomioon. Jos kansallinen sääntelyviranomainen päättää olla noudattamatta suositusta, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle ja perusteltava kantansa.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tehdyissä päätöksissä voidaan ainoastaan yksilöidä yhdenmukaistettu tai koordinoitu lähestymistapa, jolla puututaan seuraaviin seikkoihin:

a) kansallisten sääntelyviranomaisten harjoittama yleisten sääntelytapojen epäyhdennäinen täytäntöönpano sähköisen viestinnän markkinoiden sääntelyssä 15 ja 16 artiklaa sovellettaessa siltä osin kuin se muodostaa esteen sisämarkkinoille. Tämänkaltaisissa päätöksissä ei viitata kansallisten sääntelyviranomaisten 7 a artiklan mukaisesti antamiin erityisiin ilmoituksiin;

Tällaisissa tapauksissa komissio tekee päätösehdotuksen vasta

— kun komission samasta asiasta antaman suosituksen hyväksymisestä on kulunut vähintään kaksi vuotta, ja

— ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon tällaisen päätöksen hyväksymistä koskevan yhteistyöelimen lausunnon, jonka yhteistyöelin antaa kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnöstä;

b) numerointi, mukaan luettuina numeroalueet, numeroiden ja tunnisteiden siirrettävyys, numeron- tai osoitteenmuunnosjärjestelmät sekä 112-hätäpalvelujen käyttömahdollisuus.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu päätös, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, tehdään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

5. Yhteistyöelin voi omasta aloitteestaan antaa komissiolle neuvoja sen suhteen, pitäisikö sen 1 kohdan mukaisesti hyväksyä jokin toimenpide.”

22) Korvataan 20 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Mikäli jossakin jäsenvaltiossa syntyy tämän direktiivin tai erityisdirektiivien nojalla asetettuihin olemassa oleviin velvoitteisiin liittyvä riita sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tarjoavien yritysten välille tai tällaisten yritysten ja sellaisten muiden jäsenvaltiossa toimivien yritysten välille, jotka hyötyvät tästä direktiivistä tai erityisdirektiiveistä johdusta käyttöoikeuksia ja/tai yhteenliittämistä koskevista velvoitteista, asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen on jommankumman osapuolen pyynnöstä ja 2 kohdan säännösten soveltamista rajoittamatta tehtävä mahdollisimman pian ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa sitova päätös riidan ratkaisemiseksi. Asianomaisen jäsenvaltion on vaadittava, että kaikki osapuolet toimivat täydessä yhteistyössä kansallisen sääntelyviranomaisen kanssa.”

23) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Rajat ylittävien riitojen ratkaisu

1. Tämän direktiivin tai erityisdirektiivien soveltamisalaan kuuluvissa, eri jäsenvaltioista tulevien osapuolten välisissä rajat ylittävissä riidoissa, jotka kuuluvat vähintään kahden jäsenvaltion kansallisten sääntelyviranomaisten toimivaltaan, sovelletaan 2, 3 ja 4 kohdan säännöksiä.

2. Riidan osapuoli voi antaa riidan asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten käsiteltäväksi. Toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on sovittava toimintansa yhteen, ja niillä on oikeus kuulla yhteistyöelintä riidan ratkaisemiseksi johdonmukaisella tavalla 8 artiklassa säädettyjen tavoitteiden mukaisesti.

Kansallisten sääntelyviranomaisten yritykselle asettamien kaikkien riidanratkaisua koskevien velvoitteiden on oltava tämän direktiivin ja erityisdirektiivien mukaisia.

Kansallinen sääntelyviranomainen, jolla on toimivalta tällaisessa riidassa, voi pyytää yhteistyöelintä antamaan lausunnon toimenpiteistä, joihin puitedirektiivin ja/tai erityisdirektiivien säännösten mukaisesti olisi ryhdyttävä riidan ratkaisemiseksi.

Kun yhteistyöelimelle tehdään tällainen pyyntö, jokaisen kansallisen sääntelyviranomaisen, jolla on toimivalta riidan jonkin näkökohdan suhteen, on odotettava yhteistyöelimen lausuntoa ennen kuin se ryhtyy toimenpiteisiin riidan ratkaisemiseksi. Tämä ei kuitenkaan rajoita kansallisten sääntelyviranomaisten mahdollisuutta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä tarpeen vaatiessa.

Niiden velvollisuuksien, jotka kansallinen sääntelyviranomainen asettaa yritykselle riitaa ratkaistaessa, on oltava tämän direktiivin tai erityisdirektiivien säännösten mukaisia, ja niissä on otettava yhteistyöelimen antama lausunto mahdollisimman tarkasti huomioon.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat yhdessä päättää olla ratkaisematta riitaa, jos on olemassa muita keinoja, kuten sovittelu, jotka edistävät paremmin riidan nopeaa ratkaisemista 8 artiklan säännösten mukaisesti.

Sääntelyviranomaisten on ilmoitettava tästä osapuolille mahdollisimman pian. Jos riitaa ei ole ratkaistu neljän kuukauden kuluessa ja jos muutosta hakeva osapuoli ei ole saattanut sitä tuomioistuimen käsiteltäväksi, kansallisten sääntelyviranomaisten on jommankumman osapuolen pyynnöstä sovitettava yhteen toimintansa riidan ratkaisemiseksi 8 artiklan säännösten mukaisesti ja ottaen yhteistyöelimen antaman lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu menettely ei estä osapuolia panemasta vireille oikeudenkäyntiä tuomioistuimessa.”

24) Lisätään artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin ja erityisdirektiivien täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden soveltamisen varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava asianmukaisia, tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 25 päivänä toukokuuta 2011 sekä ilmoitettava viipymättä kaikista niihin vaikuttavista muutoksista.”

25) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

b) Kumotaan 4 kohta.

26) Kumotaan 27 artikla.

27) Kumotaan liite I.

28) Korvataan liite II seuraavasti:

”LIITE II

Perusteet, joita kansallisten sääntelyviranomaisten on käytettävä arvioidessaan 14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, onko kyseessä yhteinen määräävä asema markkinoilla

Kahdella tai useammalla yrityksellä voidaan katsoa olevan yhteinen määräävä asema markkinoilla 14 artiklassa tarkoitettulla tavalla, vaikka kyseisten yritysten välillä ei olisikaan rakenteellisia tai muita yhteyksiä, jos ne toimivat markkinoilla, joilla ei esiinny todellista kilpailua ja joilla millään yksittäisellä yrityksellä ei ole huomattavaa markkinavoimaa. Sovellettavan yhteisön oikeuden ja yhteistä määräävää asemaa koskevan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tilanteen on todennäköisesti katsottava olevan tällainen, jos markkinat ovat keskittyneet ja niillä on useampi asian kannalta merkityksellinen ominaisuus, joista seuraavat voivat olla olennaisimpia sähköisen viestinnän alalla:

- alhainen kysyntäjousto
- samanlaiset markkinaosuudet
- suuret markkinoille pääsyn esteet
- vertikaalinen integraatio ja kollektiivinen kieltäytyminen toimituksista
- tasoittavan ostovoiman puute
- mahdollisen kilpailun puute

Edellä esitetty luettelo on ohjeellinen, ei täydellinen, eivätkä perusteet myöskään ole kumuloituvia. Luettelon tarkoituksena on pikemminkin esittää, minkä tyyppisiä todisteita voidaan käyttää markkinoilla olevan yhteisen määräävän aseman olemassaoloa koskevan väitteen tueksi.”

2 artikla

Direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) muutokset

Muutetaan direktiivi 2002/19/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) ’käyttöoikeudella’ tarkoitetaan järjestelmien ja/tai palvelujen asettamista toisen yrityksen saataville määritellyin ehdoin joko yksinoikeudella tai muutoin sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamista varten, myös silloin kun niitä käytetään tietoyhteiskunnan palvelujen taikka radio- ja televisiosisältöpalvelujen toimittamiseen. Se kattaa muun muassa: verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuden, johon saattaa sisältyä laitteiden liittäminen kiinteää tai muuta kuin kiinteää tapaa käyttäen (tässä tarkoitetaan erityisesti tilaajayhteyksien sekä sellaisten toimintojen ja palvelujen käyttöoikeutta, joita tarvitaan palvelujen tarjoamiseksi tilaajayhteyksien kautta); fyysisten perusrakenteiden käyttöoikeuden, mukaan lukien rakennukset, kaapelikanavat ja mastot; asiaan liittyvien ohjelmistojen käyttöoikeuden, mukaan lukien käyttökijärjestelmät; ennakkotilauksia, palvelun toimittamista, tilauksia, ylläpitoa, korjauspyyntöjä ja laskutusta koskevien tietojärjestelmien tai tietokantojen käyttöoikeuden; numeronmuuntoa tai vastaavia toimintoja tarjoavien järjestelmien käyttöoikeuden; kiinteiden ja matkaviestintäverkkojen käyttöoikeuden erityisesti verkkovierailua varten; digitaalitelevisiopalvelujen ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmien käyttöoikeuden; virtuaaliverkkopalvelujen käyttöoikeuden”;

b) Korvataan e alakohta seuraavasti

”e) ’tilaajayhteydellä’ tarkoitetaan fyysisiä johtoja, jotka yhdistävät liityntäpisteen ristikytkentätelineeseen tai vastaavaan kiinteän yleisen sähköisen viestintäverkon verkkoelementtiin.”

2) Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Yleisten viestintäverkkojen operaattoreilla on oikeus ja, direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 4 artiklan mukaisesti valtuutetun toisen yrityksen sitä pyytäessä, velvollisuus neuvotella keskenään yhteenliittämisestä yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamiseksi, jotta varmistetaan palvelujen tarjonta ja yhteentoimivuus koko yhteisössä. Operaattoreiden on tarjottava käyttöoikeutta ja yhteenliittämistä muille yrityksille ehdoilla, jotka eivät ole ristiriidassa kansallisen sääntelyviranomaisen 5–8 artiklan mukaisesti asettamien velvollisuuksien kanssa.”

3) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa säädettyihin tavoitteisiin pyrkiessään edistettävä tämän direktiivin säännösten mukaisia riittäviä käyttöoikeuksia ja yhteenliittämistä sekä palvelujen yhteentoimivuutta, ja tarvittaessa varmistettava ne täyttäen tehtävänsä tavalla, joka edistää tehokkuutta, kestävä kilpailua, tehokkaita investointeja ja innovointia ja antaa mahdollisimman suuren hyödyn loppukäyttäjille.”

ii) Lisätään alakohta seuraavasti:

”ab) perustelluissa tapauksissa ja siinä määrin kuin se on välttämätöntä asettaa yrityksille, joiden määräämisvallassa ovat yhteydet loppukäyttäjisiin, velvollisuus tehdä palveluistaan yhteentoimivia.”

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdan mukaisesti asetettavien velvollisuuksien ja ehtojen on oltava puolueettomia, avoimia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä, ja ne on pantava täytäntöön direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6, 7 ja 7 a artiklassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen.”

c) Kumotaan 3 kohta.

d) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa mainittujen käyttöoikeuksien ja yhteenliittämisen osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella sääntelyviranomaisella on toimivalta puuttua asiaan omasta aloitteestaan mikäli tämä on perusteltua direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan sisältämien tavoitteiden turvaamiseksi sekä tämän direktiivin säännöksiä ja direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6, 7, 20 ja 21 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen.”

4) Korvataan 6 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Markkinoiden ja tekniikan kehityksen perusteella komissio voi hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä liitteen I muuttamiseksi. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.”

5) Kumotaan 7 artikla.

6) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdassa ilmaisu ”9–13 artiklassa” ilmaisulla ”9–13 a artiklassa”.

b) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Muutetaan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

— Korvataan ensimmäisessä luetelmakohtadassa ilmaisu ”5 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan” ilmaisulla ”5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan”.

- Korvataan toisessa luetelmakohdassa ilmaisu ”henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY (*)” ilmaisulla ”henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (**)

(*) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 1.

(**) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.”

- ii) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos kansallinen sääntelyviranomainen poikkeuksellisissa olosuhteissa aikoo asettaa huomattavan markkinavoiman operaattoreille muita kuin tämän direktiivin 9–13 artiklassa asetettuja velvollisuuksia, jotka koskevat käyttöoikeuksia tai yhteenliittämistä, se esittää tätä koskevan pyynnön komissiolle. Komissio ottaa Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen, jäljempänä ’yhteistyöelin’ (*), lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon. Komissio päättää 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti siitä, hyväksyykö vai estääkö se kansallisen sääntelyviranomaisen toimenpiteiden toteuttamisen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1211/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta.”

- 7) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 8 artiklan säännösten mukaisesti asettaa yhteenliittämistä ja/tai käyttöoikeuksia koskevia avoimuusvelvollisuuksia, joiden mukaan operaattoreiden on julkistettava määrätty tiedot, kuten kirjanpitoluonnokset, tekniset eritelmat, verkon ominaisuudet, tarjonnan ja käytön ehdot, mukaan lukien palvelujen ja sovellusten käyttöoikeutta ja/tai käyttöä rajoittavat ehdot, jos kyseiset ehdot ovat jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti sallimia, sekä hinnat.”

- b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava vähintään liitteessä II esitetyt osat sisältävän viitetarjouksen julkaiseminen, jos operaattorilla on 12 artiklan mukaisia velvollisuuksia, jotka koskevat käyttöoikeutta tukkutasen verkkorakenteisiin.”

- c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Komissio voi hyväksyä tarvittavia muutoksia liitteeseen II sen mukauttamiseksi tekniikan ja markkinoiden kehitykseen. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Yhteistyöelin voi avustaa komissiota tämän kohdan säännösten täytäntöönpanossa.”

- 8) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) antamaan kolmansille osapuolille tiettyjen verkkoelementtien ja/tai toimintojen, myös verkkoelementtien, jotka eivät ole aktiivisia, käyttöoikeus ja/tai tilaajayhteyksien eriytetty tarjonta, muun muassa operaattorin valinnan ja/tai ennaltavalinnan ja/tai tilaajaliittymän jälleenmyynnin mahdollistamiseksi”;

- b) Korvataan 1 kohdan f alakohta seuraavasti:

”f) tarjoamaan rinnakkain sijoittamista tai muita liitännäistoimintojen yhteiskäyttötapoja;”

- c) Lisätään 1 kohtaan j alakohta seuraavasti:

”j) tarjoamaan liitännäispalvelujen, kuten tunnistamis-, paikantamis- ja tilatietopalvelujen käyttöoikeuden.”

- d) Korvataan 2 kohdan johdantolause ja a alakohta seuraavasti:

”2. Harkitessaan, onko 1 kohdassa tarkoitettuja velvollisuuksia tarpeen asettaa, ja erityisesti arvioidessaan, miten velvollisuudet voidaan asettaa siten, että ne ovat oikeassa suhteessa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa asetettuihin tavoitteisiin, kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) kilpailevien toimintojen käytön tai asentamisen tekninen ja taloudellinen kannattavuus markkinoiden kehityksasteen kannalta katsottuna, ottaen huomioon kyseessä olevan yhteenliittämisen ja/tai käyttöoikeuden luonne ja laatu, sekä muiden alkuvaiheen käyttöoikeustuotteiden kuten kaapelikanavien käyttöoikeuden kannattavuus”;

- e) Korvataan 2 kohdan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) toiminnon omistajan tekemät perusinvestoinnit ottaen huomioon tehdyt julkiset investoinnit ja investointeihin liittyvät riskit;

- d) tarve turvata kilpailu pitkällä aikavälillä ottaen erityisesti huomioon taloudellisesti tehokkaan infrastruktuuriin perustuvan kilpailun”;

- f) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Asettaessaan operaattorille velvollisuuden tarjota käyttöoikeus tämän artiklan säännösten mukaisesti kansalliset sääntelyviranomaiset voivat, jos se on verkon normaalin toimivuuden varmistamiseksi tarpeen, asettaa teknisiä tai käyttöä koskevia ehtoja tällaisen käyttöoikeuden tarjoajalle ja/tai käyttöoikeuden saajalle. Erityisten teknisten standardien tai eritelmien noudattamisvelvoitteiden on oltava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti säädettyjen standardien ja/tai eritelmien mukaisia.”

- 9) Korvataan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kansallinen sääntelyviranomainen voi 8 artiklan mukaisesti asettaa kustannusvastaavuutta ja hintavalvontaa koskevia velvollisuuksia, mukaan lukien hintojen kustannuslähtöisyyttä ja kustannuslaskentaa koskevat velvollisuudet, tietäntyyppisten yhteenliittämisten ja/tai käyttöoikeuksien tarjonnassa, jos markkina-analyysi osoittaa, että todellinen kilpailu puuttuu ja tämä saattaa johtaa siihen, että kyseinen operaattori saattaa pitää hintoja liian korkealla tasolla tai harjoittaa hintapainostusta loppukäyttäjien haitaksi. Operaattoreiden kannustamiseksi tekemään investointeja, myös seuraavan sukupolven verkkoihin, kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon operaattorin tekemät investoinnit ja sallittava tälle kohtuullinen tuotto sijoitetulle pääomalle, ottaen huomioon tiettyyn uuteen investointiverkko-hankkeeseen mahdollisesti liittyvät riskit.”

- 10) Lisätään artiklat seuraavasti:

”13 a artikla

Toimintojen eriyttäminen

1. Jos kansallinen sääntelyviranomainen päätyy siihen, että 9–13 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien avulla ei ole saavutettu todellista kilpailua ja että havaitaan merkittäviä ja pysyviä kilpailuongelmia ja/tai markkinahäiriöitä suhteessa tiettyjen käyttöoikeustuotteiden tukkimarkkinoilla tapahtuvaan tarjontaan, se voi poikkeuksellisenä toimenpiteenä 8 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan säännösten mukaisesti asettaa vertikaalisesti integroituneille yrityksille velvoitteen siirtää käyttöoikeustuotteiden tukkutarjontaan liittyvät toiminnot riippumattomasti toimivaan liiketoimintayksikköön.

Tämän liiketoimintayksikön on tarjottava käyttöoikeustuotteita ja -palveluja kaikille yrityksille, myös emoyhtiön muille liiketoimintayksiköille, samoin aikatauluihin ja ehdoin, mukaan lukien hinta- ja palvelutasoon liittyvät ehdot, sekä samoin järjestelmin ja prosessein.

2. Kun kansallinen sääntelyviranomainen aikoo asettaa toimintojen eriyttämistä koskevan velvoitteen, sen on toimitettava komissiolle ehdotus, johon sisältyy

- näyttöä kansallisen sääntelyviranomaisen 1 kohdassa tarkoitettujen johtopäätösten perustelemiseksi;
- näyttöä siitä, että infrastruktuuriin perustuvan kilpailun syntymisestä kohtuullisessa aikataulussa on hyvin vähän tai ei lainkaan merkkejä;
- analyysi odotetusta vaikutuksesta sääntelyviranomaiseen, yritykseen, erityisesti eriytetyn yrityksen työvoimaan ja koko sähköisen viestinnän alaan, ja kannustimiin investoida kokonaiseen alaan, erityisesti sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi, sekä muihin sidosryhmiin, mukaan lukien erityisesti odotettu vaikutus infrastruktuurikilpailuun ja mahdolliset vaikutukset kuluttajiin;
- analyysi syistä, joiden perusteella tämä velvoite olisi tehokkain keino ottaa käyttöön korjaavia toimia, joilla puututaan yksilöityihin kilpailuongelmiin tai markkinahäiriöihin.

3. Toimenpide-ehdotuksessa on oltava seuraavat elementit:

- eriyttämisen tarkka luonne ja taso ja erityisesti erillisen liiketoimintayksikön oikeudellisen aseman määrittely;
- erillisen liiketoimintayksikön omaisuuden yksilöinti ja sen tarjoamat tuotteet tai palvelut;
- hallintojärjestelyt erillisen liiketoimintayksikön henkilöstön riippumattomuuden varmistamiseksi ja vastaava kannustinrakenne;
- säännöt velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi;
- säännöt menettelyjen avoimuuden varmistamiseksi erityisesti suhteessa muihin sidosryhmiin;
- valvontaohjelma määräysten noudattamisen varmistamiseksi, mukaan lukien vuosikertomuksen julkaiseminen.

4. Kun komissio on tehnyt toimenpide-ehdotuksesta päätöksen 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kansallisen sääntelyviranomaisen on suoritettava koordinoitu analyysi liityntäverkkoon liittyvistä eri markkinoista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Tekemänsä arvioinnin perusteella kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava, säilytettävä, muutettava tai peruutettava velvollisuuksia direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 ja 7 artiklan mukaisesti.

5. Yritykselle, jolle on asetettu toimintojen eriyttämistä koskeva velvollisuus, voidaan asettaa mitä tahansa 9–13 artiklassa yksilöityjä velvollisuuksia millä tahansa erityismarkkinoilla, joilla sillä on määritelty olevan huomattava markkinavoima direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti, tai muita komission 8 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksymiä velvollisuuksia.

13 b artikla

Vertikaalisesti integroituneen yrityksen suorittama vapaaehtoinen eriyttäminen

1. Yritysten, jotka on nimetty huomattavan markkinavoiman yrityksiä yksillä tai useammilla merkityksellisillä markkinoilla direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle etukäteen ja viipymättä aikeestaan siirtää paikallisverkko-omaisuutensa tai huomattava osa siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, tai perustaa erillinen liiketoimintayksikkö tarjotakseen kaikille vähittäistason tarjoajille, mukaan lukien sen omat vähittäistason osastot, täysin samanarvoisia käyttöoikeustuotteita, jotta kansallisella sääntelyviranomaisella on mahdollisuus arvioida aiotun liiketoimen vaikutuksia.

Yritysten on myös ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle kaikista tätä aietta koskevista muutoksista sekä eriyttämisprosessin lopullisesta tuloksesta.

2. Kansallisen sääntelyviranomaisen on arvioitava aiotun toimen vaikutukset direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisiin voimassa oleviin sääntelyvelvoitteisiin.

Tätä varten kansallisen sääntelyviranomaisen on suoritettava koordinoitu analyysi liityntäverkkoon liittyvistä eri markkinoista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Tekemänsä arvioinnin perusteella kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava, säilytettävä, muutettava tai peruutettava velvollisuuksia direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 ja 7 artiklan mukaisesti.

3. Oikeudellisesti ja/tai toiminnallisesti eriytetyille yritykselle voidaan asettaa mitä tahansa 9–13 artiklassa yksilöityjä velvollisuuksia millä tahansa erityismarkkinoilla, joilla se on nimetty huomattavan markkinavoiman yritykseksi direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti, tai muita komission 8 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksymiä velvollisuuksia.”

11) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

b) Kumotaan 4 kohta.

12) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”LUETTELO TIEDOISTA, JOTKA ON AINAKIN SISÄLLYTETTÄVÄ ILMOITETTujen HUOMATTAVAN MARKKINAVOIMAN OPERAATTORIEN JULKAISEMIIN VIITETARJOUKSIIN, JOTKA KOSKEVAT KÄYTTÖOIKEUTTA TUUKUTASON VERKKORAKENTEISIIN, MUKAAN LUKIEN KIINTEISSÄ SIJAINNAPAIKOISSA OLEVIEN TILAAJAYHTEYKSIEN RINNAKKAISKÄYTTÖOIKEUDET TAI TÄYSIN ERIYTETYT KÄYTTÖOIKEUDET”

b) Korvataan määritelmä a seuraavasti:

”a) ’tilaajayhteyden osalla’ osaa, joka yhdistää verkon liityntäpisteen keskittimeen tai erityiseen tilaajayhteyden varrella olevaan kiinteän yleisen sähköisen viestintäverkon liityntäpisteeseen;”

c) Korvataan määritelmä c seuraavasti:

”c) ’tilaajayhteyden täysin eriytetyllä käyttöoikeudella’ käyttöoikeuden saaneen oikeutta käyttää huomattavan markkinavoiman operaattorin tilaajayhteyksiä tai tilaajayhteyden osia siten, että tämä mahdollistaa koko verkon infrastruktuurikapasiteetin käytön;”

d) Korvataan määritelmä d seuraavasti:

”d) ’tilaajayhteyden rinnakkaiskäyttöoikeudella’ käyttöoikeuden saaneen oikeutta käyttää huomattavan markkinavoiman operaattorin tilaajayhteyksiä tai tilaajayhteyden osia siten, että tämä mahdollistaa verkon infrastruktuurikapasiteetin tietyn osan, kuten taajuuksien osan tai vastaavien osien käytön;”

e) Korvataan liitteessä II olevassa A osassa oleva 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Verkkoelementit, joiden käyttöoikeutta tarjotaan erityisesti seuraavien seikkojen osalta, yhdessä siihen liittyvien asianmukaisten toimintojen kanssa:

a) eriytetty tilaajayhteyksien käyttöoikeus (sekä täysin eriytetty että rinnakkaiskäyttöoikeus);

- b) eriytetty käyttöoikeus tilaajayhteyden osaan (sekä täysin eriytetty että rinnakkaiskäyttöoikeus), mukaan lukien sellaisten verkkoelementtien käyttö, jotka eivät ole aktiivisia, runkoyhteysverkkojen käyttöönottoa varten;
- c) tapauksen mukaan kaapelikanavan käyttöoikeus tavalla, joka mahdollistaa liityntäverkkojen käyttöönoton;
2. Tiedot fyysisten liityntäpaikkojen sijainnista, mukaan lukien jakomot ja ristikytkentätelineet, pääsystä tilaajayhteyksiin ja tilaajayhteyksien osiin ja runkoyhteyksiin verkon eri kohdissa sekä tapauksen mukaan tiedot kaapelikanavien sijainnista ja saataavuudesta kaapelikanavissa;
3. Tilaajayhteyksien ja tilaajayhteyksien osien sekä kaapelikanavien käyttöä koskevat tekniset ehdot, mukaan luettuina kierrettyjen parijohtojen, valokuidun tai vastaavan, kaapelijakelijoiden ja niihin liittyvien toimintojen tekniset ominaisuudet, ja tarvittaessa kaapelikanavien käyttöoikeutta koskevat tekniset vaatimukset;"
- f) Korvataan liitteessä II olevassa B osassa oleva 1 kohta seuraavasti:
- "1. Tiedot huomattavan markkinavoiman operaattorin nykyisistä tiloista tai laitteistojen sijainnista ja niiden suunnitelluista ajanmukaistamisista (*).
- (*) Yleisen turvallisuuden vuoksi näiden tietojen käyttöoikeus voidaan rajata koskemaan vain asianomaisia osapuolia."

3 artikla

Direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) muutokset

Muutetaan direktiivi 2002/20/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:
- "2. Lisäksi sovelletaan seuraavaa määritelmää:
- 'yleisvaltuutuksella' tarkoitetaan jäsenvaltion vahvistamaa oikeudellista kehystä, jolla turvataan oikeus sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamiseen ja jossa asetetaan alakohtaisia velvollisuuksia, joita voidaan soveltaa kaikkiin tai tietyntyyppisiin sähköisiin viestintäverkkoihin ja -palveluihin tämän direktiivin mukaisesti."
- 2) Lisätään 3 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Useassa eri jäsenvaltiossa toimiville yrityksille rajat ylittäviä sähköisiä viestintäpalveluita tarjoavien yritysten tarvitsee tehdä ainoastaan yksi ilmoitus kutakin asianomaista jäsenvaltiota kohden."

- 3) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

"5 artikla

Radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeudet

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä yleisvaltuutuksen alaisten radiotaajuuksien käyttöä. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa myöntää yksittäisiä käyttöoikeuksia

- haitallisten häiriöiden välttämiseksi,
- palvelun teknisen laadun turvaamiseksi,
- taajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi, tai
- jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti määrittelemien yleisen edun mukaisten muiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Jos on välttämätöntä myöntää yksittäisiä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällainen oikeus pyynnöstä kaikille yrityksille, jotka tarjoavat 3 artiklassa tarkoitettuja yleisvaltuutuksen mukaisia palveluja tai verkkoja, jollei tämän direktiivin 6 ja 7 artiklan sekä 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännöksistä ja muista tällaisten voimavarojen tehokkaan käytön direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti varmistavista säännöistä muuta johdu.

Radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksien myöntämismenettelyjen on oltava avoimia, puolueettomia, läpinäkyviä, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia ja, radiotaajuuksien osalta, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artiklan säännösten mukaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden erityisperusteiden ja -menettelyjen soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat määritelleet radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämiseksi radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti. Poikkeusta avoimia myöntämismenettelyjä koskevasta vaatimuksesta voidaan soveltaa tapauksissa, joissa radiotaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien myöntäminen radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille on tarpeen jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti määrittelemän yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi.

Käyttöoikeuksia myöntäessään jäsenvaltioiden on ilmoitettava, voiko oikeuksien haltija siirtää kyseiset oikeudet ja millä ehdoin. Radiotaajuuksien osalta tällaisten säännösten on oltava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 ja 9 b artiklan mukaisia.

Jos jäsenvaltiot myöntävät määräaikaista käyttöoikeuksia, määräajan on oltava tarjottavan palvelun kannalta tarkoituksenmukainen tavoiteltavaa päämäärää silmällä pitäen, ja siinä on otettava huomioon tarve jättää riittävästi aikaa investointien kuoletukselle.

Kun radiotaajuuksien yksittäinen käyttöoikeus myönnetään vähintään kymmeneksi vuodeksi ja sitä ei voida siirtää tai vuokrata yritysten kesken direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 b artiklan mukaisesti, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on varmistettava, erityisesti oikeudenhaltijan perustellusta pyynnöstä, että perusteita yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämiselle sovelletaan ja noudatetaan luvan voimassaoloaikana. Jos kyseiset perusteet eivät enää ole sovellettavissa, yksittäinen käyttöoikeus muutetaan radiotaajuuksien käytön yleisvaltuutukseksi etukäteisilmoituksella kohtuullisen ajan kuluttua, tai se tehdään vapaasti siirrettäväksi tai vuokrattavaksi yritysten kesken direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 b artiklan mukaisesti.

3. Päätökset käyttöoikeuksien myöntämisestä on tehtävä, niistä on ilmoitettava ja ne on julkistettava mahdollisimman pian sen jälkeen kun kansallinen sääntelyviranomainen on saanut täydellisen hakemuksen, kolmen viikon kuluessa sellaisten numeroiden osalta, jotka on kansallisessa numerointisuunnitelmassa varattu tiettyihin tarkoituksiin, ja kuuden viikon kuluessa sellaisten radiotaajuuksien osalta, jotka on kansallisessa radiotaajuussuunnitelmassa varattu sähköisten viestintäpalvelujen käyttöön. Jälkimmäinen määräaika ei rajoita radiotaajuuksien tai kiertoratapaikkojen käyttöä koskevien soveltuvien kansainvälisten sopimusten soveltamista.

4. Jos asianomaisten osapuolten direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 artiklan mukaisesti tapahtuneen kuulemisen jälkeen on päätetty, että poikkeuksellista taloudellista arvoa omaavia numeroita koskevat käyttöoikeudet on myönnettävä kilpailuun perustuvalla tai vertailevalla valintamenettelyllä, jäsenvaltiot voivat pidentää kolmen viikon enimmäismääräaika enintään kolmella viikolla.

Radiotaajuuksien jakamista koskevaan kilpailuun perustuvaan tai vertailevaan valintamenettelyyn sovelletaan 7 artiklaa.

5. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa myönnettävien käyttöoikeuksien määrää, paitsi jos tämä on välttämätöntä radiotaajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi 7 artiklan mukaisesti.

6. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on varmistettava, että radiotaajuuksia käytetään tehokkaasti ja tosiasiallisesti direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Niiden on varmistettava, ettei radiotaajuuksien käyttöoikeuksien siirto tai kerääminen väärissä kilpailuissa. Tätä varten jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä, kuten radiotaajuuksien käyttöoikeuden myyntiin valtuuttaminen tai käyttöoikeuden vuokraaminen.”

4) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjontaa koskevaan yleisvaltuutukseen sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksiin voidaan soveltaa

ainoastaan liitteessä lueteltuja ehtoja. Näiden ehtojen on oltava syrjimättömiä, oikeasuhteisia ja avoimia ja, radiotaajuuksien käyttöoikeuksien osalta, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artiklan mukaisia.”

b) Korvataan 2 kohdassa ilmaisu ”direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 16, 17, 18 ja 19 artiklan” ilmaisulla ”direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan”.

5) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan johdantolause seuraavasti:

”1. Jos jäsenvaltio harkitsee, onko myönnettävien radiotaajuuksien käyttöoikeuksien määrää rajoitettava tai onko olemassa olevien oikeuksien kestoa jatkettava muuten kuin näissä oikeuksissa määritettyjen ehtojen mukaisesti, sen on muun muassa:”

ii) Korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) julkaistava mahdollinen päätös käyttöoikeuksien myöntämisen tai käyttöoikeuksien uusimisen rajoittamisesta perusteluineen;”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämistä on rajoitettava, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällaiset oikeudet puolueettomasti, avoimin, syrjimättömin ja oikeasuhteisin valintaperustein. Valintaperusteissa on otettava asianmukaisesti huomioon direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan tavoitteiden ja 9 artiklan vaatimusten saavuttaminen.”

c) Korvataan 5 kohdassa ilmaisu ”9 artiklan” ilmaisulla ”9 b artiklan”.

6) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on seurattava ja valvottava yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen noudattamista sekä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien noudattamista 11 artiklan mukaisesti.

Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava valtuudet 11 artiklan mukaisesti edellyttää, että yritykset, jotka tarjoavat yleisvaltuutuksen piiriin kuuluvia sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tai joilla on radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöoikeuksia, antavat kaikki tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoja tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia noudatetaan.

2. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, ettei yritys täytä yhtä tai useampaa yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoa tai ei noudata 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia, sen on ilmoitettava tästä yritykselle ja annettava sille mahdollisuus esittää näkemyksensä kohtuullisen määräajan kuluessa.

3. Asianomaisella viranomaisella on valtuudet vaatia 2 kohdassa tarkoitetun laiminlyönnin lopettamista joko välittömästi tai kohtuullisen määräajan kuluessa ja sen on toteutettava tarpeelliset ja oikeasuhteiset toimenpiteet ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi.

Tältä osin jäsenvaltioiden on valtuutettava asianomaiset viranomaiset

- a) määräämään tarvittaessa varoittavia taloudellisia seuraamuksia, joihin voi sisältyä takautuvia uhkasakkoja; ja
- b) antamaan määräyksiä sellaisen palvelun tai palvelupaketin tarjoamisen lopettamisesta tai lykkäämisestä, joka jatkuessaan voisi aiheuttaa huomattavaa haittaa kilpailulle, kunnes direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisen markkina-analyysin jälkeen asetettuja käyttöoikeuksia koskevia velvollisuuksia noudatetaan.

Toimenpiteistä ja niiden perusteluista on ilmoitettava kyseiselle yritykselle viipymättä, ja yritykselle on tällöin asetettava kohtuullinen määräaika toimenpiteen noudattamiseksi.”

- b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on valtuutettava asianomainen viranomainen määräämään tarvittaessa yritykselle taloudellisia seuraamuksia, jos se ei ole noudattanut velvollisuuttaan toimittaa tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa ja direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9 artiklassa edellytetyt tiedot kansallisen sääntelyviranomaisen määräämän kohtuullisen ajan kuluessa.”

- c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Tapauksissa, joissa yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoja tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia on rikottu vakavasti tai toistuvasti ja joissa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi toteutettavat toimenpiteet ovat epäonnistuneet, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat estää yritystä jatkamasta sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoamista taikka peruuttaa käyttöoikeudet toistaiseksi tai kokonaan. Tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia voidaan soveltaa minkä tahansa rikkomuksen koko ajalta vaikka se olisi sittemmin oikaistu.”

- d) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Sen estämättä, mitä 2, 3 ja 5 kohdassa säädetään, jos asianomaisella viranomaisella on näyttöä siitä, että yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien rikkomisesta aiheutuu välitöntä ja vakavaa vaaraa yleiselle järjestykselle tai turvallisuudelle tai kansanterveydelle tai aiheutuu vastedes vakavia taloudellisia tai toiminnallisia ongelmia muille sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille tai käyttäjille tai muille radiotaajuuksien käyttäjille, se voi toteuttaa kiireellisiä väliaikaistoimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi ennen lopullisen päätöksen tekemistä. Kyseiselle yritykselle on annettava sen jälkeen kohtuullinen tilaisuus ilmaista kantansa ja ehdottaa ratkaisuja puutteiden korjaamiseksi. Tarvittaessa asianomainen viranomainen voi vahvistaa väliaikaistoimenpiteet, jotka ovat voimassa enintään kolme kuukautta, mutta joita voidaan jatkaa enintään kolmella kuukaudella tapauksissa, joissa täytäntöönpanotoimenpiteitä ei ole saatettu päätökseen.”

- 7) Muutetaan 11 artiklan 1 kohta seuraavasti:

- a) Korvataan a alakohhta seuraavasti:

”a) liitteessä olevan A osan 1 ja 2 kohdan, B osan 2 ja 6 kohdan ja C osan 2 ja 7 kohdan ehtojen ja 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen velvollisuuksien noudattamisen tarkastaminen järjestelmällisesti tai tapauskohtaisesti;”

- b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”g) radiotaajuuksien tehokkaan käytön ja tulokellisen hallinnoinnin vahvistaminen;

h) sellaisten tulevien verkkojen tai palvelujen uudistusten arvioiminen, joilla voi olla vaikutuksia kilpailijoille tarjottaviin tukkutason palveluihin.”

c) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan a, b, d, e, f, g ja h alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa vaatia ennen markkinoille pääsyä eikä markkinoille pääsyn edellytyksenä.”

8) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Oikeuksien ja velvollisuuksien muuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisvaltuutuksia, käyttöoikeuksia ja järjestelmien asennusoikeuksia koskevia oikeuksia, ehtoja ja menettelyjä voidaan muuttaa ainoastaan objektiivisesti perustelluissa tapauksissa ja oikeasuhteisesti, ottaen tarvittaessa huomioon radiotaajuuksien siirrettäviin käyttöoikeuksiin sovellettavat erityisehdot. Aikomuksesta tehdä tällaisia muutoksia on tehtävä ilmoitus asianmukaisella tavalla, ja asianomaisille osapuolille, myös käyttäjille ja kuluttajille, on annettava riittävä aika, joka on poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta vähintään neljä viikkoa, ilmaista näkemyksensä ehdotetuista muutoksista, lukuun ottamatta tapauksia, joissa ehdotetut muutokset ovat vähäisiä ja niistä on sovittu oikeuksien tai yleisvaltuutuksen haltijan kanssa.

2. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa tai peruuttaa järjestelmien asennusoikeuksia tai radiotaajuuksien käyttöoikeuksia ennen niiden voimassaoloajan päättymistä muutoin kuin perustelluissa tapauksissa ja soveltuvin osin liitteen sekä niiden kansallisten säännösten mukaisesti, jotka koskevat oikeuksien peruutusten johdosta myönnettävää korvausta.”

9) Korvataan 15 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisvaltuutuksiin, käyttöoikeuksiin ja järjestelmien asennusoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia ja muita maksuja sekä päätöksiä koskevat tiedot julkistetaan ja pidetään ajan tasalla niin, että ne ovat helposti kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla.”

10) Korvataan 17 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on saatettava 31 päivänä joulukuuta 2009 voimassa olevat yleisvaltuutukset ja yksittäiset käyttöoikeudet tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklan sekä liitteen mukaisiksi viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2011, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 a artiklan soveltamista.

2. Jos 1 kohdan soveltaminen vähentää voimassa oleviin yleisvaltuutuksiin sisältyviä oikeuksia tai laajentaa jo voimassa olevia yleisvaltuutuksia tai yksittäisiä käyttöoikeuksia, jäsenvaltiot voivat pidentää näiden valtuutusten ja yksittäisten käyttöoikeuksien voimassaoloaikaa enintään 30 päivään syyskuuta 2012, edellyttäen, että muiden yritysten

yhteisön oikeuden mukaisia oikeuksia ei loukata. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista pidennyksistä ja perusteltava ne.”

11) Muutetaan liite tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

4 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 2887/2000.

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ja julkaistava ne viimeistään 25 päivänä toukokuuta 2011. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 26 päivästä toukokuuta 2011.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava hyväksymänsä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat keskeisimmät kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä marraskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
Å. TORSTENSSON

LIITE

Muutetaan direktiivin 2002/20/EY (valuutusdirektiivi) liite seuraavasti:

1. Korvataan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tässä liitteessä on lueteltu ne 6 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut enimmäisehdot, jotka voidaan sisällyttää yleisvaluutuksiin (A osa), radiotaajuuksien käyttöoikeuksiin (B osa) ja numeroiden käyttöoikeuksiin (C osa), direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 5, 6, 7, 8 ja 9 artiklan sallimissa rajoissa.”

2. Muutetaan A osa seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Loppukäyttäjien mahdollisuus käyttää kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyviä numeroita, Euroopan puhelinliikenteen numeroavaruuden numeroita, kansainvälisiä ilmaisnumeroita ja, jos se on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, toisten jäsenvaltioiden kansallisiin numerointisuunnitelmiin sisältyviä numeroita sekä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaiset ehdot.”

b) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskeva henkilötietojen ja yksityisyyden suoja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (*) (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti.

(*) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.”

c) Korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskevat kuluttajansuojasäännöt, mukaan lukien direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaiset ehdot sekä vammaisia käyttäjiä koskevat esteettömyysehdot mainitun direktiivin 7 artiklan mukaisesti.”

d) Korvataan 11 kohdassa ilmaisu ”direktiivin 97/66/EY” ilmaisulla ”direktiivin 2002/58/EY”.

e) Lisätään kohta seuraavasti:

”11 a. Viestinnän käyttöehdot tilanteissa, joissa kansalliset sääntelyviranomaiset varoittavat yleisöä uhkaavista vaaratilanteista, ja tilanteissa, joissa pyritään lieventämään suuronnettomuuksien seurauksia.”

f) Korvataan 12 kohta seuraavasti:

”12. Käyttöehdot suuronnettomuuksissa tai kansallisissa hätätilanteissa hätäpalvelujen ja viranomaisten välisen viestinnän turvaamiseksi.”

g) Korvataan 16 kohta seuraavasti:

”16. Julkisten verkkojen turvaaminen luvaton käyttöä vastaan direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti.”

h) Lisätään kohta seuraavasti:

”19. Avoimuusvelvollisuudet yleisön saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoaville yleisen viestintäverkon tarjoajille päästä päähän -liitettävyyden varmistamiseksi, noudattaen direktiivin 2002/21/EY 8 artiklan tavoitteita ja periaatteita, palvelujen ja sovellusten käyttöoikeutta ja/tai käyttöä rajoittavien ehtojen ilmoittaminen, jos kyseiset ehdot ovat jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti sallimia, ja, jos se on tarpeen ja oikeasuhteista, kansallisten sääntelyviranomaisten oikeus tällaiseen tietoon, jota tarvitaan näiden ilmoitusten oikeellisuuden tarkastamiseen.”

3. Muutetaan B osa seuraavasti:
- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:
- ”1. Velvollisuus tarjota sellaista palvelua tai käyttää sellaista teknologiatyyppiä, jota varten taajuuden käyttöoikeus on myönnetty, mukaan lukien tarpeen mukaan kattavuus- ja laatuvaatimukset.”
- b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Taajuuksien tosiasiallinen ja tehokas käyttö direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti.”
- c) Lisätään kohta seuraavasti:
- ”9. Radiotaajuuksien kokeellista käyttöä koskevat erityisvelvollisuudet.”
4. Korvataan C osan 1 kohta seuraavasti:
- ”1. Sen palvelun osoittaminen, johon numeroa käytetään, mukaan lukien kaikki kyseisen palvelun tarjoamista koskevat vaatimukset, ja epäilyjen välttämiseksi hinnoitteluperiaatteet ja enimmäishinnat, joita voidaan soveltaa erityisiin numeroalueisiin kuluttajansuojan varmistamiseksi direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti.”
-

KOMISSION LAUSUMA VERKON RIIPPUMATTOMUUDESTA

Komissio pitää erittäin tärkeänä internetin avoimen ja riippumattoman luonteen säilyttämistä ja ottaa täysin huomioon parlamentin ja neuvoston tahdon sisällyttää verkon riippumattomuus nyt poliittiseksi tavoitteeksi ja sääntelyperiaatteeksi, joita kansalliset sääntelyviranomaiset edistävät ⁽¹⁾, samalla kun asiaan liittyviä avoimuusvaatimuksia lujitetaan ⁽²⁾ ja kansallisille sääntelyviranomaisille annetaan tarvittavat valtuudet estää palvelujen huonontuminen ja yleisten verkkojen kautta tapahtuvan liikenteen hankaloittaminen tai hidastuminen ⁽³⁾. Komissio aikoo seurata tiiviisti näiden säännösten täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja tulee käsittelemään erityisen tarkasti sitä, kuinka Euroopan kansalaisten ”verkkovapaudet” turvataan, vuotuisessa tilanneselvityksessään Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Sillä välin komissio aikoo valvoa markkinoiden ja teknologian kehittymisen vaikutuksia ”verkkovapauksiin” ja raportoida Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuoden 2010 loppuun mennessä siitä, tarvitaanko lisäohjeistusta, ja tulee käyttämään nykyisiä kilpailulainsäädännöllisiä valtuuksiaan kaikkien mahdollisten kilpailunvastaisten käytäntöjen torjumiseksi.

⁽¹⁾ Puitedirektiivin 8 artiklan 4 kohdan g alakohta.

⁽²⁾ Yleispalveludirektiivin 20 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 21 artiklan 3 kohdan c ja d alakohta.

⁽³⁾ Yleispalveludirektiivin 22 artiklan 3 kohta.